HURTTI-UKKO

Heinäkuu 2018 Nro 2

Kainuun prikaatin
joukko-osastolehti ja
aliupseerikurssijulkaisu

- Toimituskunta
  Päätoimittaja
  evl Jarmo Keskinen
  Heikki Visti
  Satu Hujanen

- Taitto
  Nina Karjalainen
  Kajaanin Offsetpaino Oy
  www.kajaaninoffsetpaino.fi

- Paino
  Juvenes Print Oy
  www.juvenesprint.fi

- Valokuvat
  Kainuun prikaatin arkisto
  Fotox Oy
  Satu Hujanen
  Valokuvausmiehet
  Kirjoittajat

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
puh. 0299 451 113
kainuunprikaati@mil.fi

Ilmestyminen
Kaksi kertaa vuodessa
tammikuussa ja heinäkuussa

56. vuosikerta
Painos 2500 kpl

maavoimat.fi/kainuun-prikaati

Kansikuva: Valmiusyksiköllä riitti monipuolisia tehtäviä Pohjoinen 18 -harjoituksessa Rovajärvellä. Taistelijat ansaitulla tauolla. Kuva: Antoine Michel.

Hurtti-Ukko 2/18

Heinäkuu 2018

Sisällysluettelo

Kansainvälinen yhteistoiminta on tullut jäädäkseen! ... 3
Hankkeita joka saralla ... 4
Toimintaympäristö edellyttää korkeaa valmiutta ... 6
Koulutus 2020 - totta ja tavoitteita ... 8
Paikallispuolustus tiiviissä kehityskaaressa ... 10
Pohjoinen 18 - maavoimien pääsotaharjoitus Rovajärvellä ... 12
Jalkaväkirykmentti 12 Jatkosodassa ... 14
7.62 RK 62M – Taistelijan ase uudistui ... 16
Sotilaspoliisijoukkue matkasi harjoittelemaan Ruotsiin ... 17
Kainuun tykistörykmentin komentaja ... 18
Räjäytetään yksi rakennus - PALAA! ... 19
Viking 18 - Kansainvälinen esikuntaharjoitus varusmiehen silmin ... 20
Esikunta- ja viestikomppania varmistaa taisteluosaston toiminnan ... 21
BvS10 esittelyssä Rovajärvellä ... 22
Hiukka 18 Oulussa 8. - 10.6. Hiukan yhteistyötä - ja priimaa pukkaa! ... 23
Pohjois-Karjalasta 33 hakijaa naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen ... 24
Pohjois-Savon aluetoimiston tapahtumia ... 25
14. Divisioonan perinneyhdistyksen nuoriso- ja perinnepäivät Kuhmossa ... 26
60 vuotta, kiltatyötä Kollaan Vasaman katveessa ... 27
Talvisodan muistotilaisuus Suomussalmi 13.3.2018 ... 28
MPK ampumakoulutusten järjestäjänä ... 29
100 vuotta sotilaskotityötä Suomessa ... 30
Edunvalvonta edellä yli varuskuntarajojen ... 31
Uudet kasvot ... 35
Järjestelmän osa ... 36
Onnistuminen palkitsee ... 37
Tulenjohto - millimetrin tarkkuudella ... 38
Tuliasemalinja - paksu rouva laulaa ... 39
Aikamääreet, Viestilinja! ... 40
Jalkaväen johtajaksi 3. jääkärikomppaniassa ... 42
”Laidat tukee, kärki syöksyy!!” ... 43
Tiedustelulinja 118 - Tie johtajaksi ... 44
Huollon aliupseerikurssi tuottaa huollon ammattilaisia ... 46
Käytännönläheinen lääkintä ... 47
Huoltopalvelulinja huolehtii ja huoltaa ... 48
Kuljetuslinjalla kulkee kovaa ... 49
Esikunta- ja viestikomppanian päällikkönä ... 50
Hallintalinja ... 51
Komentopaikkalinja ... 52
Sissiradistilinja ... 53
Viestiasemalinjalla ... 54
Vaikeuksien kautta voittoon ... 55
Iske-Hakku ... 56
Alokas, huomio! ... 58
Aliupseerikurssien parhaat alikersantiton palkittu! ... 59

Kansainvälinen yhteistoiminta on tullut jäädäkseen!

everstiluutnantti
Jarmo Keskinen
esikuntapäällikkö

Hyvät Hurtti-Ukon lukijat!

Oheisessa kuvassa Suomen puolustusvoimien ja Ruotsin asevoimien koulutuspäälliköt tarkastavat kansainvälistä Viking 18 -harjoitusta huhtikuussa 2018. Kainuun prikaatista harjoitukseen osallistui viisi henkilöä: kolme henkilökuntaan kuuluvaa ja kaksi tiedustelukoulutettua upseerikokelasta.

Upseerikokelaat kirjoittavat kokemuksistaan harjoituksesta tämän lehden sivulla 20.

Harjoitus antoi esimakua tulevasta, sillä Kainuun prikaati johtaa loppuvuonna kaksi kansainvälistä harjoitusta. Ne tapahtuvat niin sanotussa Suomi-Ruotsi (FISE) -yhteistoimintakehyksessä.

Ensimmäinen harjoitus on syyskuussa, jolloin pidämme ruotsalaisten kanssa esikuntaharjoituksen (Command Post Exercise, CPX). Se valmistaa meitä itse päätapahtumaan eli joulukuussa toteutettavaa Arctic Shield 18 -harjoitukseen. Arctic Shield 18 -harjoitus on Kainuun prikaatin syksyn tärkein harjoitus ja yhteinen yritys Jääkäriprikaatin kanssa. Harjoitus on tyypillinen joukkojen harjoitus, mutta siinä harjoitetaan ja testataan myös esikuntien toimintoja ja yhteensopivuutta. Näillä näkymin ruotsalaiset osallistuvat harjoitukseen ainakin kahdella komppaniatason joukolla ja yhteistoimintaryhmällä.

Molempien harjoitusten valmistelut ovat hyvässä käynnissä, mutta vaativat meiltä kaikilta edelleen paljon työtä, osaamisen ja itsensä jatkuvaa kehittämistä. Kansainvälinen toiminta ei ole yksittäisen henkilön tai sektorin tehtävä, vaan se on koko organisaation tehtävä.

Useamman vuoden kansainvälistä kokemusta omaavana uskallan sanoa, että asia ei ole sinänsä sen kummallisempaa kuin mitä teemme muutenkin harjoituksissa. Eri toiminnot, jotka kansallisesti saattavat mennä hyvinkin sujuvasti, voivat kansainvälisessä ympäristössä kestää hieman kauemmin johtuen muun muassa erilaisista toimintatavoista ja -kulttuurista, kielitaidosta sekä erilaisesta välineistöstä.

Täytyy vain varmistaa ja tehdä töitä sen eteen, että ymmärrämme toisiamme kaikilla toiminnan tasoilla niin esikunnissa kuin kentällä ja hyvä tulee – otetaan "Härkää" sarvista kiinni!

Lämmintä kesää Hurtti-Ukon lukijoille!

Hankkeita joka saralla

prikaatikenraali Tuomo Repo
Kainuun prikaatin komentaja

Kainuun prikaatin yksi menestystekijä ja voimanlähde on jo vuosia ollut laadunhallintatyö. Yhdessä tehdystä korkeatasoisesta toiminnastamme löytyy koko ajan asioita, joita voimme tehdä yhä viisaammin ja paremmin. Koko henkilöstön voimin tehdyllä jatkuvalla arviointi- ja parantamistyöllä pyrimme jatkossakin ennakoiden vastaamaan niin pieniin kuin suurempiinkin toimintaympäristön muutoksen asettamiin haasteisiin.

Tänä vuonna parannamme erityisesti kärkihankkeemme puitteissa materiaalimme hallintaa ja huoltoa sekä ylläpidämme ja kehitämme valmiuttamme. Materiaalin käyttöhuollon tehokkuuteen saamme uutta puhtia, kun hyödynnämme syksyllä MILLOG:lta vapautuvia huoltotiloja. Valmius on jatkossakin toimintamme painopiste. Hyvin alkanut valmiusyksikkötoiminta jatkuu ja tuemme valmiusyksikköämme koko prikaatin voimavaroin.

Lähivuosien keskeisiä hankkeitamme ovat kansainvälinen puolustusyhteistyö sekä joukkoosastomme toiminnan ja asevelvollisten koulutuksen päivittäminen.

Kansainvälisen puolustusyhteistyön painopiste Kainuun prikaatissa on syvenevä yhteistyö Ruotsin kanssa. Tänä vuonna johtamamme Arctic Shield -harjoituksen jälkeen osallistumme tulevina vuosina säännöllisesti kansainvälisiin harjoituksiin niin omalla alueellamme kuin sen ulkopuolellakin. Yhteistyön tiivistyessä ja vaatiessa myös resursseja meidän on syytä muistaa, miksi teemme puolustusyhteistyötä. Teemme sitä oman kansallisen puolustuksemme vahvistamiseksi.

Maavoimien johtamana kehitämme prikaatin esikunnan toimintaa vastaamaan entistäkin paremmin valmiudellisia vaatimuksia. Kyseessä ei ole rakennemuutos, vaan toiminnan päivitys toteutetaan nykyisen organisaation puitteissa kiinteässä yhteistyössä Jääkäriprikaatin kanssa. Suunnittelu toteutetaan vuoden 2018 aikana ja muutokset toimeenpannaan viimeistään vuoden 2021 alkuun mennessä.

Valtakunnallisessa Koulutus 2020 -ohjelmassa päivitetään koulutuksemme vastaamaan tulevaisuuden asevelvollisten oppimiskykyä. Ohjelman päämääränä on tuottaa koulutuksellamme parempaa osaamista ja toimintakykyä, optimoida koulutusrakenteet sekä hyödyntää kehittyvää teknologiaa. Tarkoituksena on, että kokeilujen ja pilotointien jälkeen hyväksytyt toimet otetaan hyötykäyttöön ensi vuosikymmenen alussa. Kainuun jääkäripataljoonassa testataan tämän vuoden toisella saapumiserällä taistelijan toimintakykyyn liittyviä ohjelman toimenpiteitä.

Muutoksiin liittyy usein mahdollisuuksien lisäksi myös epävarmuustekijöitä ja henkilöstön huolia. Työtä tehdään yhteistuumin ja sen etenemisestä tiedotetaan säännöllisesti. Hyväksytyt toiminnan muutokset suunnitellaan toimeenpantaviksi pääosin normaalin vuosisuunnittelun yhteydessä. Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty.

Kiitän palkattua henkilöstöämme ja asevelvollisiamme sekä yhteistyökumppaneitamme kuluneen vuosipuolikkaan erinomaisesta isänmaamme palveluksesta. Jatkamme vuotta Puolustusvoimien 100-vuotisjuhlien merkeissä. Juhlavuosi tulee näkymään kaikissa neljässä maakunnassamme. Prikaatimme päätapahtumat ovat perjantaina 17.8. Oulussa ja lauantaina 18.8. kesän saapumiserän valaan liittyen Kajaanissa. Tervetuloa tapahtumiin!

Toivotan kaikille lukijoille rentouttavaa kesää!

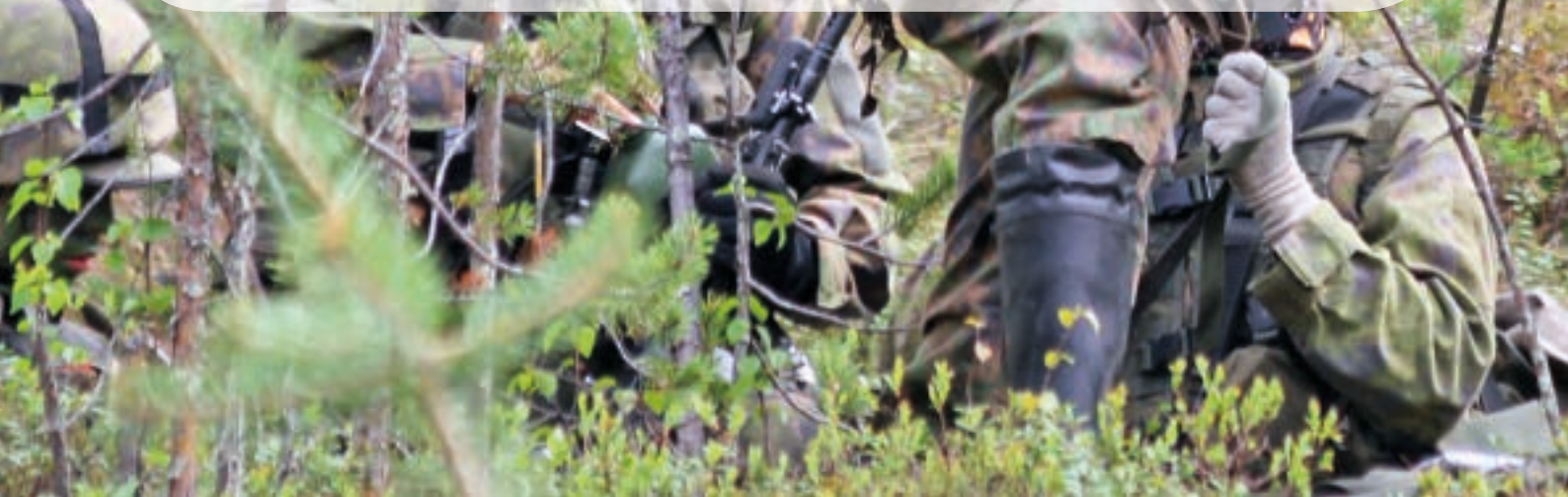

Toimintaympäristö edellyttää korkeaa valmiutta

everstiluutnantti Markku Puustinen ja majuri Asko Toivanen

Nykyinen toimintaympäristömme edellyttää korkeaa valmiutta. Tähän ovat vaikuttaneet ennakkovaroitusajan lyheneminen ja monimuotoisten, nopeasti kehittyvien kriisien todennäköisyyden kasvaminen. Valmiuden säätely perustuu jatkuvaan toimintaympäristön seurantaan ja ennakkovaroituskykyyn. Näillä mahdollistetaan oikeaaikaisten toimenpiteiden käynnistäminen.

Kainuun prikaatin välittömästi käyttöön saatavilla valmiusosastolla ja valmiusyksikön joukoilla vastataan nopeassa tilannekehityksessä vaativiin virka-aputehtäviin, kriittisten kohteiden suojaamiseen sekä tarvittaessa sotilaallisen maanpuolustuksen tehtäviin. Näitä suorituskykyjä vahvennetaan tilanteen mukaisesti toimeenpantavilla ja perustettavilla joukoilla.

Kainuun prikaatin henkilöstön toimintaympäristötietoisuutta on parannettu säännönmukaisesti järjestetyillä tilannekatsauksilla.

Harjoitusjärjestelmä

Kainuun prikaatin harjoitusjärjestelmä johdetaan valmiudellisista ja operatiivisista vaatimuksista. Harjoitusjärjestelmää on muokattu viime vuosina siten, että se muodostaa tarkoituksenmukaisen jatkumon koko saapumiserän osalta. Sodanajan joukon suorituskykyä arvioidaan alueellisessa yhtymäharjoituksessa, missä joukko toimii mahdollisimman itsenäisesti sijoitettujen johtajien johdolla.

Paikallispuolustusharjoituksia on kehitetty hybridiuhkan asettamien vaatimusten mukaisesti. Harjoituksiin on integroitu laaja viranomaisten osallistuminen ja yhteistoiminta. Harjoituksissa muodostetaan yhteinen tilannekuva, minkä perusteella viranomaiset toteuttavat vaativia virka-aputehtäviä yhteistoiminnassa Kainuun prikaatin joukkojen kanssa.

Paikallispuolustusharjoituksiin luotu tilannepohja mahdollistaa haasteellisten, useiden viranomaisten suorituskykyjä vaativien tehtävien suunnittelun, johtamisen ja toimeenpanon harjoituttamisen. Harjoitusten painopiste on ollut paikallisen tason viranomaisten toimeenpanon johtamisessa. Alueellinen taso kytketään jatkossa tiiviimmin paikallispuolustusharjoituksiin.

Valmiudelliset ja operatiiviset vaatimukset on huomioitu reservin ja vapaaehtoisen maanpuolustuksen koulutusta suunniteltaessa ja toimeenpantaessa. Reserviläiset ovat olleet erittäin sitoutuneita valmiuden parantamisen toimenpiteisiin.

Osaamisen kehittäminen

Kainuun prikaatissa toteutetaan koko henkilökunnan valmiutta parantava valmiusviikko. Valmiusviikon aikana koulutetaan jokaisen saapumiserän varusmiehille valmiuteen liittyvät toimenpiteet. Henkilökunnalle kerrataan tehtävien hoitamisen edellyttämiä valmiuteen liittyviä tehtäviä.

Valmiusosaston ja valmiusyksikön joukkojen suorituskykyä on parannettu suunnitelmallisesti sekä niiden toiminta on sisällytetty harjoitusjärjestelmään. Paikallispuolustusharjoituksissa yhteistoimintakyky muiden viranomaisten kanssa on parantunut merkittävästi.

Saapumiserittäin pidettäviä karttaharjoitusten sisältöjä on kehitetty vastaamaan nopeaa tilannekehitystä. Karttaharjoitukseen osallistuu henkilökunta ja varusmiesjohtajat. Harjoituksessa suoritetaan maastontiedustelut ja suunnitellaan saapumiserän tulevien harjoitusten joukkojen käyttöä.

Kainuun prikaatissa on kehitetty materiaaliin liittyviä järjestely-

kuva: Eero Haveri

kuva: Markus Markamo

jä valmiusvaatimusten mukaisesti. Henkilöstön osaamista materiaalin käsittelyssä ja varastoinnissa on parannettu. Edellä mainittuja on harjoiteltu harjoitustoimintaan liittyen säännöllisesti. Koko henkilöstön huollon ja logistiikan osaamista on parannettu. Varusmiehiä hyödynnetään aikaisempaa enemmän materiaalisen valmiuden tehtävissä.

Kainuun prikaatissa osana jatkuvaa parantamista ollaan ottamassa käyttöön valmiuden mittaristoa. Sen tuella voidaan kehittää valmiuteen liittyviä osakokonaisuuksia.

Yhteistoiminta

Kainuun prikaatin yhteistoiminnan perustana ovat eri viranomaisten kesken laaditut sopimukset. Sopimusten perusteella on määritetty toiminnan periaatteet eri tilanteissa. Viranomaisten kesken on myös luotu vakioitu kokousmenettely, jonka osana suunnitellaan muun muassa resurssien käyttöä ja tehtävien toteutusta.

Yhteistoiminta mahdollistaa eri viranomaisten kyvyn vastata monialaiseen hybridioperaatioon, missä käytetään monipuolisesti vaikuttamisen eri keinoja. Paikallispuolustusharjoituksissa on harjoiteltu yhteisessä tilannekehityksessä vastuuviranomaisen johtamana uhkiin vastaamista. Harjoitustoiminnalla on luotu perusteita ja toimintatapamalleja yhteistoiminnan kehittämiseksi.

Strategisten kumppaneiden ja varuskunnallisten yhteistyö-osapuolien henkilöstön kanssa on toteutettu säännöllisesti kokouksia. Näissä on käsitelty valmiuden parantamiseen tähtääviä toimenpiteitä. Kaikki toimijat ovat sitoutuneet yhteisiin päämääriin ja sovituilla toimenpiteillä vastataan osaltaan nopeaan tilannekehitykseen.

Tulevaisuudessa kolmannen sektorin toimijoiden suorituskykyjä tullaan huomioimaan mahdollisuuksien mukaan aikaisempaa tehokkaammin. Esimerkiksi talvella 2018 tapahtuneet laajamittaiset lumitilanteen aiheuttamat sähkökatkoset osoittivat tarpeen kolmannen sektorin voimavarojen hyödyntämiselle viranomaistoiminnan lisäksi kansalaisten auttamiseksi.

Koulutus 2020 - totta ja tavoitteita

everstiluutnantti Markku Jämsä

Kuva: Olli Peräaho

Kainuun prikaatissa torstaina 27. tammikuuta 2022. Alokaskauden neljäs viikko.

- Alokas Korhonen! Herra eversti! Oliko Korhonen Mainualta kotoisin ja miten se alokaskauden palvelus on tähän saakka sujunut?

- Mainualtahan minä, siitä Kurunperästä. Tarkoittaako eversti sujumisella virtuaalista vai ihan tosielämän koulutusta? No molempia ajattelin. No nyt eversti kyllä osasi kysyä asiaa oikealta alokkaalta! Minäpä aloitan ihan alusta.

- Olin kiinnostunut varusmiespalveluksesta jo ennen kutsuntoja. Olikin hienoa, kun sain sähköpostiin puolustusvoimien lähettämän viestin. Viestissä oli linkki sivustolle, jossa oli kerrottu selkeästi, minkälaisia vaihtoehtoja on olemassa ja minkälaista osaamista tai ominaisuutta eri tehtävissä tarvitaan. Lyhyet minivideot eri kursseista ja vaihtoehdoista olivat tosi kiinnostavia. Kuulin jo kotiutuneelta kaverilta, että ne videot olivat varusmiesten kuvaamia.

- Samassa viestissä oli linkki, josta pääsin täyttämään tietoja itsestä. Niiden tietojen perusteella minun osaaminen ja halukkuudet pystyttiin ottamaan tosi hyvin huomioon kutsuntatilaisuudessa. Sain siellä tunnukset portaaliin, jossa pääsin somessa samaan porukkaan muiden Kainuun prikaatiin määrättyjen kanssa. Oli kiva tutustua ennakkoon ja oltiin vähän kuin kavereita ja ryhmäydytty heti ensimmäisestä päivästä alkaen.

Kuva: Antoine Michel

- Täällä minun päätös pyrkiä tarkka-ampujaksi varmistui, kun katseltiin tuvan telkkarissa pyöriviä minivideoita eri koulutusvaihtoehdoista. Huttunen halusi lääkintämieheksi. Se on jo ensihoitaja siviilissä ja saa kuulemma hyväksiluettua sitä osaamista täällä. Siksi sille riittää normaalia lyhempi palvelusaika. Toivottavasti minun pisteet ja osaaminen riittää tarkka-ampujaksi. Minä olen ampunut tuvan parhaat tulokset sisäampumasimulaattorilla vaikka meidän tuvassa on varmasti puolustusvoimien parhaat ampujat. Inttipelin alokaskauden tehtävissä meidän

Kuva: Antoine Michel

Kuva: Eero Haveri

tuvalla on eniten pisteitä. Katsokaapa tästä kännykästä millaiset mitalit ja pätsit me on jo saatu.

- Koulutus on ollut tosi tehokasta koko ajan ja minun mielestä parempaa kuin vaikka lukiossa. Siellä me istuttiin luokassa joka päivä aina 45 minuuttia kerrallaan. Täällä meillä ei ole luentoja käytännössä ollenkaan. Tämä on kai sitä käänteistä luokka-ajattelua josta meidän porukka tykkää. Maanantaisin käydään läpi viikon läpivienti ja tavoitteet. Maanantait ja perjantait ovat yleensä keveitä päiviä ja silloin ehtii hoitaa hyvin mm. huoltoon liittyviä asioita. Perjantaina vedetään viikko yhteen ja tarkastellaan opetettujen asioiden toteutuminen erilaisissa ryhmäkeskusteluissa. Tiistai - torstai on vastaavasti se viikon tiukin setti. Se on sitä koulutuksen prime time -aikaa niin kuin meidän kouluttajat sanoo.

- Meidän ryhmä haluaa olla prikaatin paras. Me huomattiin heti VKY-harjoitteen jälkeen, että tänään torstaina olevasta viikon tärkeimmästä koulutustapahtumasta selviää vain porukassa yhdessä tekemällä. Vaikka vähän jännittää, että miten me selvitään köysillä alas noin korkealta, niin kyllä me onnistutaan. Aamulla katsottiin laskeutumisesta minivideo tuvassa ja meidän ryhmänjohtaja kertoi, että miten se oli oman ryhmän kanssa aikoinaan homman hoitanut.

- Haluaako myös eversti katsoa tämän minivideon? Sen pystyy katsomaan myös kännykällä ja vaikka täällä. Minä voin samalla syödä lounaan tässä. Onneksi ei tarvitse lähteä tarpomaan ruokalalle syömään. Minulla on termarissa kuuma vesi ja lounas täällä pussissa. Aika näppärää vai mitä. Everstillä ei taidakaan olla tämmöistä mahdollisuutta.

- Meillä on todella hyvät kouluttajat. He kouluttavat samalla tavalla valmentavalla otteella, kuin AC Kajaanin valmentajat. Lumijärven Mika muuten valittiin Pohjois-suomen piirin valmentajaksi 2017. Hän osaa kouluttaa samalla tavalla. Me saadaan paljon vastuuta tekemisestä ja pystytään vaikuttamaan asioihin. Meidän ryhmä on hitsautunut tosi hyvin yhteen ja meillä kaikilla on oma tärkeä rooli. Vähän kuin olisi maalivahti, puolustajat ja hyökkääjät. Kaikkia tarvitaan. Siksi me pärjätään kaikessa koulutuksessa.

- Minusta tuntuu, että isän kertomiin juttuihin verrattuna koko varusmiespalveluksessa on tapahtunut evoluutio uudelle aikakaudelle. Meillä on nykyisin tarvittavaa tietoa alusta asti, moderneja koulutusvälineitä ja -ympäristöjä ja kaikki toiminta tapahtuu suunnitellusti. Minä luulen, että meistä tulee aiempia ikäluokkia suorituskykyisempiä taistelijoita ja joukkoja tällä tavalla.

Edellä käyty kuvitteellinen keskustelu on sisällöltään jo osin totta. Tietyiltä osin se kuvaa mahdollisia vaihtoehtoja ja kehityspolkuja joita vasta eksperimentoidaan.

Koulutus 2020 -ohjelman tavoitteena on tuottaa mm. laadukasta osaamista, onnistuneita valintoja ja tehokasta koulutusta uusilla tavoilla ja välineillä. Toimintakyky ja sen kehittäminen on keskeisessä osassa koko asevelvollisuusajan kehittämisessä. Uudistettu koulutusjärjestelmä kykenee vastaamaan seuraavan vuosikymmenen operatiivisiin vaateisiin.

Paikallispuolustus tiiviissä kehityskaaressa

eversti Kaarle Törrönen
apulaiskomentaja

Paikallispuolustuksen lyhyt lähihistoria

Paikallispuolustus on osa alueellista puolustusjärjestelmää, jolla on doktriinin kaltainen asema kansallisessa operaatiotaidossamme; alueelliset joukot (vast.) hidastavat ja kuluttavat vihollista, torjuvat sen hyökkäykset ja pitävät kriittiset maastonkohdat. Yleisjoukot (vast.) hyökkäävät ja lyövät vihollisen ratkaisutaisteluissa. Paikallisjoukkojen tehtävä on suojata paikallisesti tärkeät sotilas- ja siviilikohteet ja valvoa alueensa. Paikallispuolustus näyttäytyikin pitkälti lähinnä kokonaisuutta täydentävänä toimintana.

Vuoden 2008 puolustusvoimauudistus loi maavoimat omaksi puolustushaaraksi ja antoi mandaatin rakentaa ja kehittää maapuolustusta kokonaisvaltaisesti. Tässä kokonaisuudessa myös paikallispuolustuksen rooli ja tehtävät näyttäytyivät uudessa valossa. Moniulotteiset ja yhteiskunnan keskeistä infrastruktuuria vastaan kohdistuvat nk. hybridiset uhkat nähtiin kehittyvinä haasteina, joiden ennaltaehkäisyyn ja torjuntaan tuli panostaa aikaisempaa enemmän. Kehittämiselle oli siis tarvetta.

Paikallispuolustus kehityskohteena

Paikallispuolustus nostettiin yhdeksi monista maapuolustuksen kehityskohteista. Sitä vietiin eteenpäin kehityslinjoilla, joista näkyvimmät olivat paikallisjoukkojen suorituskyvyn ja toimintamallien kehittäminen. Kokonaisuutta selkeytettiin organisoimalla erilliset yksiköt paikallispataljooniksi.

Paikallispuolustuksessa korostui viranomaisyhteistoiminta erityisesti poliisin ja pelastusviranomaisten kanssa. Syntyi tarve kehittää virka-avun antamisen eri muotoja, komppanioiden suorituskykyä ja reserviläisten osaamista. Perusteet paikallispuolustuksen keskeisen osan - maakuntakomppanioiden - kehittämiselle syntyivät. Konsepti kehitti paikallispataljoonaa yhä laaja-alaisempiin tehtäviin ja loi siitä joukon vastaamaan niin taistelutehtäviin kuin yhteistoiminnassa ratkottaviin moniviranomaistilanteisiin.

Ensimmäinen uuden konseptin mukainen harjoitus, Vanaja, toimeenpantiin Kanta-Hämeessä vuonna 2014. Vuonna 2015 toimeenpantiin Itä-Suomi-harjoitus ja Kehä 16 -harjoitus jatkoi konseptin kehittämistä viranomaisyhteistoiminnan "hot spotissa", pääkaupunkiseudulla.

Kainuun prikaatissa uusi paikallispuolustuskonsepti otettiin käyttöön vuonna 2016. Samalla luotiin harjoitusjärjestelmä, joka kattoi koko toiminta-alueen ja kaikki paikallispataljoonat (Oulu, Kajaani, Kuopio, Joensuu). Harjoitukset käynnistyivät Oulu 17 -harjoituksella ja jatkuivat syksyllä Kajaani 17:lla sekä alkuvuodesta Kuopio 18:lla. Syksyllä 2018 on vuorossa Joensuu 18.

Paikallispuolustusharjoitukset ja kolme erityispiirrettä

Johtamissamme harjoituksissa sotilaallisten tavoitteiden lisäksi korostettuun asemaan nostettiin yhteistoiminnan harjoittelu johtokeskusten välillä, vaikuttaminen harjoitusten kautta kansalaisten maanpuolustustahtoon ja harjoituksen järjestäminen niin, että se tarjoaisi tilannekehityksensä kautta yhteisen harjoitusalustan kaikkien viranomaisten osallistumiselle.

kuva: Markus Markamo

Pelastuslaitos johtaa toimintaa prikaatin opeilla

Perinteisesti viranomaisyhteistoiminnan harjoittelu on keskittynyt yksittäisen tapahtumapaikan toiminnan yhteensovittamiseen "maalihehtaarilla". Toki näin tehtiin nytkin, mutta harjoituksissa johtokeskukset kytkettiin korostetusti yhteistoimintaan kahdesti vuorokaudessa pidetyssä kaikille viranomaisille yhteisessä tilannekuvakokouksessa.

Johtokeskusyhteistoiminta ja tilannekuvakokousmalli otettiin viranomaisissa vastaan merkittävänä kehitysaskeleena. Kokonaisuus osoitti sittemmin käyttökelpoisuutensa, kun Kainuun Pelastuslaitos johti vuoden 2018 tykkylumikriisin hoitoa harjoiteltua tilannekuvamallia käyttäen!

kuva Sami Peltoniemi

kuva: Eero Haveri

Taistelut Oulun keskustassa – some ratkaisi

Toinen paikallispuolustusharjoitustemme erityispiirre oli tapa tehdä niistä kohdekaupunkien väestölle näkyviä; toiminta vietiin keskusta-alueille ja niistä informoitiin laajasti mm. sosiaalisessa mediassa. Aivan varauksetonta vastaanottoa ajatus ei aluksi saanut, eikä someviestintä ollut kaikille viranomaisille tuttua, mutta jo parin päivän jälkeen malli hyväksyttiin kaikissa harjoituksissa.

Näkyvyyttä Oulussa toi Lääninhallituksessa pidetyn valmiuskokouksen suojausjärjestelyt. Kokousvieraat saatettiin kodeistaan sotilaspoliisisuojueissa kokoukseen, kortteli suojattiin ja pari terroristia otettiin kokouksen aikana kiinni poliisijohtoisessa operaatiossa keskusta-alueella.

Kajaanissa torille tehty pommiisku ja sen jälkiselvittely keräsi satoja kaupunkilaisia seuraamaan sotilaiden, poliisin ja pelastusviranomaisten yhteistoimintaa. Kuopion torilta tarkkailtiin, kun Kaupungintalo suojattiin viranomaiskokouksen ajaksi.

Voisi kuvitella "turuilla ja toreilla" sotimisen aiheuttavan palauteryöpyn kaupunkilaisilta. Näin ei kuitenkaan käynyt. Läsnäolo somessa vähensi kaupunkilaisten huolta tapahtumista niin, että esimerkiksi Oulussa 3700:sta 112-soitosta harjoitusta koski vain viisi (5) ilmoitusta!

Maakuntien valmiustehtävien ennakointia Pohjois-Savossa

Kolmas erityispiirteemme on ollut harjoitusten järjestäminen yhteiseksi "harjoitusalustoiksi" viranomaisille. Tämä on tarkoittanut meidän keskittymistä enemmän tilannekehityksen rakentamiseen kuin yksittäisten tapahtumien suunnitteluun. Olemme luoneet harjoitusviikon kattavan nousujohteisen tilannekehyksen, jossa yksittäisten tapahtumien suunnittelu on vastuutettu siitä oikeassakin tilanteessa vastaavalle viranomaiselle. Näin viranomaiset ovat sitoutuneet yhteistoimintaan jo suunnitteluvaiheessa.

Merkittävä saavutus mallin toimivuudesta saatiin Kuopio 18:ssa, kun AVI:n, ELY:n ja Kuopion Pelastuslaitoksen yhteistyönä Pohjois-Savon maakuntavalmistelijat loivat perusteita vuonna 2020 käynnistettävän Pohjois-Savon maakunnan johtokeskukselle. Vastaava mahdollisuus on tarjolla Pohjois-Karjalan maakuntavalmistelijoille syyskuussa 2018.

Paikallispuolustuksen tulevaisuutta - Jääkäriprikaati-yhteistyö

On selvää, että Kainuun prikaatin ja sen aluetoimistojen tähän mennessä toteuttamat harjoitukset ovat luoneet merkittävän perustan viedä paikallispuolustusta eteenpäin tulevaisuudessa.

Joukko-osasto 2021 -työn myötä Kainuun prikaatin ja Jääkäriprikaatin yhteistyö niin koulutuskuin operatiivisissakin toimissa tiivistyy. On selvää, että tiivistäminen aloitetaan heti vuoden 2019 alusta. Näin ollen vuoden 2019 helmi-maaliskuun vaihteen PAPU-Pohjoinen -harjoitus on ensimmäinen yhteisponnistus paikallispuolustuksen saralla.

Kehityshakuisena joukkona olemme tunnistaneet, että menestyksen eväät tulevissakin harjoituksessa ovat jo repussamme!

Pohjoinen 18 - maavoimien pääsotaharjoitus Rovajärvellä

majuri Risto Heikkinen

Pohjoinen 18 -harjoitus järjestettiin Rovajärven harjoitus- ja ampuma-alueella toukokesäkuun vaihteessa. Pääosan harjoitusjoukosta muodosti Kainuun prikaatin, Jääkäriprikaatin ja Panssariprikaatin joukot.

Kokonaisvahvuus oli noin 8000 henkilöä. Harjoitukseen muodostettiin alueellinen, kaikkien aselajien ja suorituskykyjen harjoituskokonaisuus, jossa harjoiteltiin eri johtamistasoja sekä aselajien yhteistoimintaa yhteisissä ammunnoissa ja taisteluharjoituksessa.

Ampumaharjoitus jakaantui kolmeen osaan; epäsuorantulen ammunnat, panssarintorjuntaohjusammunnat ja jalkaväkiammunnat. Taisteluharjoituksen aiheena oli sotilasalueen taistelu nopeassa tilannekehyksessä painopisteen ollessa voiman keskittäminen ja taisteluosaston hyökkäys.

Kaksi hyökkäystä ja puolustus

Taisteluharjoituksen painopisteenä oli taisteluosaston hyökkäys ja se käynnistyi varuskunnissa varuskunnan suojaamistehtävällä. Joukkojen ensimmäinen tehtävä oli keskitysmarssit taisteluharjoitusalueelle Rovajärvelle. Joukkojen siirtyminen toteutettiin helikoptereilla, moottorimarsseilla ja junakuljetuksilla.

Taisteluosasto toteutti taisteluharjoituksessa kaksi hyökkäystä ja

kuva: Antoine Michel

kuva: Satu Hujanen

yhden puolustustaistelun. Keltainen osapuoli muodostettiin pääosin Panssariprikaatin joukoista vahvistettuna Ruotsin maavoimista Norrbottenin rykmentin osallistuvalla joukolla. Keltaisen joukot tarjosivat siniselle osapuolelle erinomaisen tilaisuuden harjoitella taistelua panssaroitua vastustajaa vastaan.

Harjoituksessa oli keskitetty Kainuun prikaatin, Jääkäriprikaatin, Panssariprikaatin ja Porin prikaatin KASI-simulaattorit. Simulaattoreita oli yhteensä tuhat kappaletta. Simulaattoreiden ansiosta taisteluista muodostui monivaiheisia ja opettavia tapahtumia. Erityisesti epäsuorantulen ja sulutteiden vaikutus korostui taisteluvaiheiden lopputuloksessa.

Epäsuorantulen asejärjestelmät pääosassa

Ammunnoissa toteutettiin ampumaohjelmiston mukaisia tykistön, kranaatinheittimistön, panssarintorjuntaohjus- ja jalkaväen ammuntoja. Ammunnoissa harjoiteltiin taisteluosaston tulenkäyttöä sekä aselajien välistä yhteistoimintaa. Haasteen ammuntojen toteuttamiselle aiheutti erittäin kuiva keli, mistä johtuen maastopalojen mahdollisuus oli suuri.

Epäsuorantulen ammunnoissa ammuttiin lähes kaikilla maavoimien käytössä olevilla epäsuorantulen asejärjestelmillä. Käytössä olivat kevyet ja raskaat raketinheittimet, kevyet ja raskaat kranaatinheittimet sekä 130 mm ja 155 mm kenttätykit.

Jalkaväkiammunnoissa ammuttiin jääkäri-, tiedustelu- ja huoltojoukkojen joukkokoulutuskauden ammunnat. Pääosaa joukkueammunnoista tuettiin raskailla ja kevyillä kranaatinheittimillä.

Rovajärven laaja ampuma- ja harjoitusalue mahdollisti tykistöjoukkojen ja jalkaväkijoukkojen ammuntojen yhdenaikaisen toteuttamisen. Lisäksi taisteluharjoituksessa joukot pystyivät ryhmittymään maastoon tilanteenmukaisesti ja ajoneuvoilla liikkuminen maastossa sekä sulutteiden rakentaminen tiestölle oli mahdollista. Harjoituskokonaisuus oli onnistunut koulutustapahtuma.

Kuva: Antoine Michel

Jalkaväkirykmentti 12 Jatkosodassa

majuri Lassi Piirainen

Kainuun prikaati vaalii Talvisodan osalta Suomussalmen ja Kuhmon suunnan, sekä Jatkosodan osalta Rukajärven suunnan perinteitä. Harva kuitenkaan tuntee Kainuun prikaatin kantajoukon, jalkavärirykmentti 12:n sotatietä Jatkosodassa.

Taistelut hyökkäysvaiheessa

Jalkaväkirykmentti 12 (JR 12) perustettiin 10.6.1941 alkaen Hanhikoskella koulutuksessa olleista 12. prikaatin varusmiehistä ja reserviläisistä. Sen komentajana toimi eversti Albert Puroma. Rykmentti kuului 6. divisioonaan (6.D), jonka komentajana toimi eversti Viikla. JR 12:n miehiä kutsuttiin jänkäjääkäreiksi, koska he olivat tottuneet toimimaan erämaaoloissa.

Suomalainen 6.D oli alistettu Kantalahteen johtavan tien suunnassa hyökkäävälle saksalaiselle armeijakunnalle. Saksalaiset aloittivat hyökkäyksen 1.7.1941 iltapäivällä, mutta hyökkäys tyrehtyi kuitenkin joukkojen huonon koulutuksen, painopisteen puutteen ja vihollisen ankaran tulituksen vuoksi.

6.D ylitti valtakunnan rajan 1.7.1941 saksalaisten eteläpuolella. Edessä oli 100 kilometrin koukkaus Alakurttiin. JR 12:n tehtävänä oli katkaista tie neuvostojoukkojen selustassa ja saksalaisten oli määrä avustaa suomalaisia pohjoispuolitse tehtävällä hyökkäyksellä. JR 12 valtasi 9.7.1941 aamuyön aikana aluetta hallitsevan Kieristelmävaaran, sekä miehitti neuvostojoukkojen taisteluasemat. Puna-armeijan vastahyökkäyksen vuoksi suomalaiset eivät voineet jatkaa hyökkäystä, vaan heidän oli ryhmityttävä puolustukseen. JR 12 ei saanut apua ja Puroma sai luvan vetäytyä alueelta 10.7. aamuyöllä. Rykmentti vetäytyi lähtöalueelleen eikä kaikkia haavoittuneita ja kaatuneita ehditty evakuoida. Suomalaisten tappiot 8.-10.7.1941 käydyissä taisteluissa olivat vajaa 200 kaatunutta ja saman verran haavoittuneita.

JR 12 pääosat osallistuivat vielä 6.D:n hyökkäykseen kohti Nurmitunturia elokuussa 1941. JR 12 toimi hyökkäyksessä alkuvaiheessa divisioonan reservinä, mutta Puroman käskettiin 27.8.1941 ottaa johtoonsa hyökkäys maantien suunnassa kohti Alakurttia. 6.D:n joukot valtasivat Tuntsajoen alueen 30.8.1941 ja Vermajoki vallattiin yhteishyökkäyksellä 18.9. kuluessa, puolustuskäsky annettiin 19.9.1941 kuluessa.

Jalkaväkirykmentti 12:n toinen pataljoona (II/JR 12) oli alistettu 26.6.1941 suoraan suomalaiselle Kolmannelle armeijakunnalle (III AK). II/JR 12 oli ryhmitetty aluksi reserviksi, mutta se liitettiin mukaan hyökkäykseen Kiestingin suunnassa. II/JR 12 jäi JR 53:lle alistettuna mottiin, josta joukot irtautuivat 3.9.1941 aamuun mennessä. Joukot ryhmittyivät uusiin puolustusasemiinsa ja III AK siirtyi koko vastuualueella puolustukseen syyskuun alkupäivinä.

JR 12 pääosat siirrettiin kokonaisuudessaan Kiestingin suuntaan osana Louheen tehtyä hyökkäystä lokakuussa 1941. Rykmentti suoritti läpimurron ja katkaisi Kiestingin - Louhen tien, jota seurasi noin viikon mittaiset ankarat taistelut. JR 12 valtasi marraskuun lopulla 1941 Lohivaaran ja ryhmittyi puolustukseen.

Asemasota

6.D:n pääosat irrotettiin rintamasta 1942 vuoden alussa uudelleenjärjestelyjä varten. JR 12 kuitenkin jatkoi rintamavastuussa Lohivaarassa. 6.D:n muista joukoista muodostettiin uusi 12. prikaati (12.Pr), joka siirrettiin Rukajärven suunnalle.

Sillä aikaa JR 12 pääosat osallistuivat Kiestingin - Jelettijärven alueella käytyihin taisteluihin, joka päättyi lopulta suomalaisten voittoon. JR 12 irrotettiin rintamalta syyskuussa 1942 ja se siirtyi Nurmekseen koulutusta varten. 6.D:n joukot toimivat hajaantuneina tammikuuhun 1943 saakka, jolloin 12.Pr lakkautettiin ja 6.D:n joukot perustettiin uudelleen. Tämän jälkeen joukot siirtyivät Maaselän kannakselle.

Taistelut kesällä 1944

Suurhyökkäyksen alettua 10.6.1944 huomattava osa Laatokan pohjoispuolen taistelujoukoista siirrettiin vahvennukseksi Kannakselle. Kenraalimajuri Vihman komentama 6.D ehti viime tingassa perille ryhmittyäkseen Ihantalan kirkonmäelle ja Pyöräkankaalle puolustukseen.

JR 12 ensimmäinen taistelutehtävä oli vastahyökkäys Pyöräkankaalta 28.6. tilanteen vakauttamiseksi Ihantalan eteläpuolella. Talin suurtaistelu päättyi 30.6. ja suo-

malaisten puolustusta vedettiin taaksepäin. JR 12 onnistui torjumaan vihollisen hyökkäykset Ihantalan kirkonmäen tasalla kesäkuun lopussa.

1.7.1944 alkaen suomalaisten joukkojen määrä, ilmavoimien tuki ja tykistön tuli riittivät hyökkäysten torjumiseen Ihantalan suunnassa. Pyöräkankaan omistuksesta taisteltiin useita kertoja 3.-7.7.1944 aikana, mutta alue jäi suomalaisten haltuun. Taistelut laantuivat 11.7.1944 alkaen.

Lapin sota ja kotiuttaminen

6.D:n käskettiin 3.9.1944 siirtyä Kajaaniin, josta joukot lähtivät Päämajan käskyn mukaisesti 19.9. aamulla kohti pohjoista. Idässä edennyt taisteluosasto tapasi rajan yli tulleita neuvostojoukkoja Suomussalmella. Lännempänä edenneet divisioonan osat saavuttivat Puolangan 24.9. Suomalaisten joukkojen eteneminen oli sovitettu saksalaisjoukkojen vetäytymiseen eikä taistelukosketusta syntynyt.

6.D:n joukot alistettiin Oulusta edenneelle Panssaridivisioonalle 30.9.1944. JR 12:n joukot olivat koossa ja etenivät kuraisella tiellä räntäsateessa kohti Rovaniemeä. Viimeiset tappiot aiheutuivat saksalaisten Stuka-pommittajien hyökkäyksessä marssivia joukkoja kohti. Rovaniemen jälkeen JR 12 jatkoi matkaa kohti Sodankylää, mutta joukko käännytettiin takaisin kotiuttamista varten. JR 12 sotatie päättyi 2.11.1944.

JR 12:n tappiot olivat 1 347 kuollutta 14.9.1944 mennessä, joista pääosa oli tullut hyökkäysvaiheessa. JR 12:n muistomerkki on Hautajärvellä. Se on paljastettu vuonna 1977 ja sen on suunnitellut professori Ensio Seppänen.

Jalkaväkirykmentti 12:n komentaja Albert Puroma (piirroksessa majurina). Piirros Lassi Piirainen.

Lähteet:

Sotatieteen laitos: Jatkosodan historia. Raunio, Ari – Kilin, Juri: Jatkosodan hyökkäystaisteluja 1941, ja Jatkosodan torjuntataisteluja 1942–1944.

Kuva: Eetu Anttila

7.62 RK 62M – Taistelijan ase uudistui

kapteeni Sigmar Huotari

Puolustusvoimat modernisoi ensimmäisen sukupolven 7.62 RK 62 -rynnäkkökiväärin täyttämään nykyajan taistelukentän vaatimukset. Uusi versio tunnetaan lyhenteellä 7.62 RK 62M ja sitä on saatavilla eri tavoin varusteltuna, jolloin mallimerkinnät poikkeavat toisistaan. 7.62 RK 62 M1 otetaan käyttöön Kainuun prikaatissa tänä vuonna ensisijaisesti osana Kainuun jääkäripataljoonan varusmiesten taistelukoulutusta.

Nykyaikainen taistelijan ase

Maavoimissa kehitetään taistelijan suorituskykyä useilla hankkeilla, joista Taistelija 2020 -hankkeen ensimmäisessä vaiheessa parannetaan taistelijan tulivoimaa modernisoimalla rynnäkkökivääri ja hankkimalla optisia tähtäimiä sekä pimeätoimintavälineitä. Tavoitteena on kehittää yksittäisen sotilaan tulivoimaa, suojaa, liikkuvuutta ja oheisvarusteita.

Rynnäkkökiväärit on suunniteltu aikana, jolloin ei ollut tarjolla lisävarusteita kuin nykyään on. Aseet eivät myöskään olleet muunneltavissa henkilökohtaisten mittojen tai mieltymysten mukaan. Tänä päivänä on käytössä punapistetähtäimiä, valonvahvistimia, taktisia valaisimia ja laserosoittimia, jotka voidaan kiinnittää taistelijan henkilökohtaiseen aseeseen ja niitä on mahdollista muokata henkilökohtaisten mieltymysten mukaisesti.

Vasemmalta: 7.62 RK 62 M1, RK 95 TP ja RK 62. (kuva: Olli Peräaho)

Perusvarusteltu 7.62 RK 62 M1 varustettuna taktisella hihnalla.

Näkyvin muutos aiempaan on uusi pituussuunnassa säädettävä CTR-teleskooppiperä. Sotilaiden varustukseen kuuluvien paksujen suojaliivien takia rynnäkkökiväärin alkuperäinen kiinteä perä on taistelussa turhan pitkä ja vie takatähtäimen liian kauas silmästä. Pituussunnassa säädettävällä perällä varustettu rynnäkkökivääri mahdollistaa aseen pituuden säätämisen jokaisen taistelijan mittojen mukaiseksi ja ohjaa aseen laukauksen aiheuttaman rekyylin suoremmin käyttäjän vartaloon parantaen aseen hallittavuutta.

Aseen ergonomiaa ja käsiteltävyyttä on parannettu myös uudella varmistettu/kertatuli/sarjatulivaihtimella, jonka pienellä ulokkeella vaihdinta voi käyttää oikean käden etusormella tarvitsematta irrottaa otetta aseen kahvasta.

Keskeinen uudistus liittyy aseen varusteltavuuteen. Aseeseen voidaan kiinnittää NATO Accessory Rail -kiskolla (STANAG 4694) varustettu optisen tähtäimen jalusta, jonka kiinnitysjalka asennetaan rynnäkkökiväärin vasempaan kylkeen.

Myös kädensuojuksen etupuolelle piipun alapuolelle on asennettu lyhyt varustekisko esimerkiksi asevalaisimen kiinnittämistä varten. Perusvarustukseen kuuluu Aimpoint MicroT-2 -punapistetähtäin.

Perinteinen nahkainen kantohihna soveltuu pääasiassa kantamiseen ja sulkeisharjoitteluun. Modernisoinnin yhteydessä ase saa nykyaikaisen nopean tulenavauksen mahdollistavan taktisen hihnan. Tavoitteena on, että hihna mahdollistaa aseen erilaiset kantotavat ja ettei asetta tarvitse taistelun aikana ottaa pois kannosta.

Taktisen hihnan käyttöönoton myötä perinteiset asesulkeiset kuitenkin säilyvät osana sotilaskoulutusta. Sulkeisjärjestysharjoituksia varten aseeseen vain vaihdetaan vanha tuttu nahkahihna.

Sotilaspoliisijoukkue matkasi harjoittelemaan Ruotsiin

kapteeni Teemu Virkkala,
ylikersantti Lauri Peurala

Suomi-Ruotsi-koulutusyhteistyöhön liittyen pidimme ensimmäisen Cross Border Training (CBT) -tapahtuman Ruotsissa, kun sotilaspoliisijoukkueen taisteluharjoitus toteutettiin Norrbottenin rykmentin rakennetun alueen sodankäynnin koulutuskeskuksessa Bodenissa maaliskuhtikuun vaihteessa.

Yhteistoiminnan osalta harjoituksen lähtökohtana oli syventää maiden välistä koulutusyhteistyötä, kehittää CBT-konseptia sekä hyödyntää mahdollisuutta tukeutua isäntämaan palveluihin ja erityisesti koulutusympäristöön.

Edellisinä vuosina tehty yhteistyömuotojen kartoitus ja tutustuminen koulutuskeskukseen antoi hyvät perusteet harjoituksen valmistelulle. TRA-radan (taistelu rakennetulla alueella) käyttö osana sotilaspoliisien koulutusta oli perusteltua ja näin harjoitukselle saatiin Pääesikunnan lupa ja Maavoimista rahoitus.

Harjoituksen valmistelu toteutettiin koulutusosaston johdolla yhteistoiminnassa Pohjois-Suomen viestipataljoonan kanssa. Harjoitusjoukon koko oli 4 henkilökuntaan kuuluvaa, 60 varusmiestä ja 9 reserviläistä. Koulutustavoitteeksi määritettiin asekäsittelytaidon sekä rakennetulla alueella käytettävien tekniikoiden hallinta.

Havaintoja kentältä

Uudessa koulutusympäristössä toimineen varusmiesjoukon oppimismotivaatio oli korkealla, mikä näkyi yksilöiden toiminta- ja suorituskyvyssä. Erikoiskoulutuskauden aloittaneet sotilaspoliisit olivat valmiina ponnistelemaan koulutuksessa, yrittämään kovemmin sekä oppimaan enemmän ja laadukkaammin.

Harjoitus kehitti monipuolisesti sotilaspoliisijoukkueen osaamista sekä yhteistoimintaa partio- ja ryhmäkokoonpanoissa. Se osoitti myös, että rakennetun alueen taistelua on aina tehokkainta harjoitella oikeanlaisessa toimintaympäristössä, johon Bodsjöbyn TRA-rata soveltuu erittäin hyvin.

Norrbottenin rykmentissä toimintaa tuki harjoitukseen asetetut yhteysupseerit. Valmistelut olivat erittäin hyvällä tasolla. Majoitus

sekä ruokahuolto olivat toteutettu erinomaisesti ja harjoitusalueen käyttö oli vaivatonta. Ruotsalaiset olivat vieraanvaraisia ja kehuivat Kainuun prikaatin sotilashenkeä. ”Siitä onkin pitkä aika kun viimeksi olen nähnyt sotilaiden marssivan ja laulavan noin kovaäänisesti” totesi yhteysupseeri kapteeni Stanberg.

Kokonaisuudessaan harjoituksen valmisteluihin käytettyyn aikaan ja kustannuksiin nähden harjoitus koettiin hyödyllisenä ja tarkoituksenmukaisena. Toiminnan kehittämiseksi on yhdessä kartoitettava molemmille joukko-osastoille sopiva ajankohta ja joukkorakenne yhteisharjoituksen järjestämiseksi. ”Unity of Effort”

Kuvat: Olli Peräaho

Kainuun tykistörykmentin komentaja

everstiluutnantti
Marko Palokangas

Perustykkimalli 122H63 suora-ammunnassa Vuosangan Korpinmäessä lokakuussa 2017 (Kuva: Marko Palokangas)]

Kainuun tykistörykmentti – valmiina tukemaan

Kainuun tykistörykmentin päätehtävänä on ylläpitää epäsuoran tulen aselajin mukaista valmiutta ja kouluttaa asevelvollisia joukkotuotantotehtäviensä mukaisesti sijoitettaviksi maavoimien reservin kokoonpanoihin. Rykmentti on jatkanut vahvasti toimintaansa osana Kainuun prikaatia ja toiminnan painopisteenä on ollut valmiuden tehostaminen sekä korkea operatiivinen suorituskyky.

Tykistörykmentissä on käytössä yhteinen, otsikon tunnuslause, joka kuvastaa päätehtävää jalkaväkeä tukevana aselajina sekä jatkuvaa ja korkeaa operatiivista valmiutta. Tunnuslauseessa yhdistyvät siten rykmentin valmiudellinen rooli, tukevan aselajin päämäärä sekä operatiivis-taktiset käyttö- ja toimintaperiaatteet.

Katsaus rykmentin toimintaan

2018 on ollut rykmentille tapahtumarikas ja työntäyteinen eikä koulutus- ja harjoitusrytmi ole juuri suoneet mahdollisuuksia levähtää. kohokohtia ovat olleet yhtäältä Vuosangassa, Kassunkurussa ja Rovajärvellä toteutettujen ampumaharjoitusten haasteet ja "sodan kitka" ja toisaalta lukuisat onnistumiset sekä monipuoliset tulitukset kenttätykeillä ja kranaatinheittimillä. Tulta on johdettu, kuso on kulkenut, tuli on lähtenyt ja se on myös osunut maaliin.

Erityisosaamisena voidaan pitää hajautetun eli ohjesääntötermein laajan tuliasematoiminnan koulutamista sekä harjoittelua pohjoisen Suomen vaativissa olosuhteissa. Tämä ei kuinkaan ole itsestäänselvyys, vaan pikemminkin osoitus rykmentin henkilöstön osaamisesta ja sitoutumisesta työhönsä.

Vuonna 2018 rykmentin voidaan sanoa olevan kaiken kaikkiaan hyvässä iskussa. Kaiken toiminnan edelle on asetettu korkea valmius ja sodan ajan vaatimukset täyttävä operatiivinen suorituskyky, jotka saavutetaan vain henkilöstön sitoutumisella palvelukseensa sekä asevelvollisten laadukkaalla koulutuksella ja joukkotuotannolla. Nämä muodostavat kiinteän kokonaisuuden, eivätkä ole missään tilanteessa erillä toisistaan. Olemme osallistuneet valmiusyksikön toimintaan kouluttamalla ja tuottamalla siihen kuuluvan 155K83-97-kalustolla toimivan valmiusjaoksen.

Viimeisen vuoden kuluessa on rykmentissä järjestetty entistä enemmän henkilökunnan ja läheisten yhteisiä tapahtumia. Tarkoituksena on ollut toteuttaa Suomi 100 vuotta -teemaa "yhdessä" sekä puolustusvoimien vastaavaa teemaa "maanpuolustus kuuluu kaikille". Yhteiset tapahtumat ovat olleet osoitus rykmentin korkeasta me-hengestä ja erinomaisesta työilmapiiristä.

Valmius edellä – katse tulevaisuuteen

Tulevaisuudennäkymät ovat valoisat, joskin vaatii edelleen kaikilta paljon työtä hyvässä yhteishengessä. Menestyksen avaimet ovat eittämättä vipitön tahto menestyä sekä yhteistyökyky monilla tasoilla ja tahoilla. Yhteistyön siemen asuu rykmentin jokaisessa työstään nauttivassa ja innostuneessa työntekijässä ja esimiehessä.

Rykmentin perusyksiköt tukevat työllään ja osaamisellaan toisiaan esikunnan mahdollistaessa resurssit parhaan kykynsä mukaan. Prikaati vastaavasti mahdollistaa kokonaisuuden, jossa aselajien yhteistoiminnan ja harjoittelun kautta on luotu valmiutta korostava toimintaympäristö suorituskykyisten sodanajan joukkojen tuottamiselle ja asevelvollisten kouluttamiselle.

Kun tähän lisätään tykistöaselajin sisäinen, jo perinteiseksi muodostunut yhteistyö ja henki, eivät olosuhteet menestykselle voisi olla paremmat. Rykmentin tunnuslause on tulevaisuuden rakentamisessa esimerkillinen; luottavaisin mielen eteenpäin tähystäen rykmentti on valmiina edessään oleviin mahdollisuuksiin ja tukemaan Suomen puolustamista kaikin tavoin.

Räjäytetään yksi rakennus - PALAA!

majuri Jarkko Heikkinen

Olkoon paksu paasi tai virta vuolahin, varustukset vahvimmat, pioneerit kaasi ne kasapanoksin, panssaritkin paksuimmat…

Kainuun prikaati räjäytti tammikuussa Sotkamon Maanselässä vanhan rautatiekäytössä olleen vesitornin. Vesitorni on rakennettu 1920-luvulla, jolloin Joensuu-Kontiomäki-rautatie on rakennettu. Vesitornia on käytetty aiemmin höyryvetureiden vesitäydennyksiin. Rakennus oli ollut käyttämättömänä vuosikymmeniä.

Kainuun prikaati toteutti vesitornin purkamisen räjäyttämällä Liikenneviraston rata-alueisännöitsijän esityksestä. Rakennus aiheutti vaaraa rataliikenteelle, koska siitä putosi tiiliä lumen mukana raiteille.

Räjäyttäminen toteutettiin koko prikaatin pioneerihenkilöstön voimin ja räjäytystyön toteutti Valmiusyksikön pioneerijoukkue. Lääkintähuollosta vastasi Sotilaslääketieteen keskus, kuljetusvälinehuollosta Kuopion huoltopataljoona, dokumentoinnista prikaatin valokuvausmiehet ja kaksi kouluttajaa tuli Pohjan pioneeripataljoonasta.

Kuvat: Eero Haveri, Markus Markamo

Harjoituksessa käytetyistä menetelmistä ja välineistä oli kiinnostunut Maavoimien tutkimuskeskuksen ja Pohjan pioneeripataljoonan kurssiosaston henkilöiden lisäksi, Sotkamo-lehden toimittaja ja kylänmiehet.

Mahtoi olla Maanselän seisakkeella vilkkain viikko vuosikymmeniin.

Tehtävä ja kuinka se toteutettiin

Pioneerijoukkueelle harjoituksen teemana oli rakennusmurrosteen rakentaminen. Joukkue sai suluttamistehtävän, jonka yhtenä osana oli rakennusmurroste. Se oli tarkoitus tehdä kaatamalla rakennus räjäyttämällä.

Kohteena oli vesitorni, korkeutta noin 17 metriä, seinän paksuus noin 60 cm ja leveys alhaalla noin 6 metriä. Johtajat tiedustelivat ja suorittivat koeräjäytyksen kohteella ensimmäisenä päivänä. Kohde päätettiin kaataa käyttämällä reikäpanostusta.

Rakennuksesta panostettiin kaatosuunnasta yksi seinä kokonaan kahden metrin matkalta ja sivuseinät osittain. Vastakkaista seinää ei panostettu ollenkaan. Tarkoituksena oli, että torni kallistuu katkaistun seinän suuntaan. Toisena päivänä tehtiin räjäytysvalmistelut, muun muassa porattiin noin 140 reikää lähes sata vuotta vanhaan tiilimuuriin. Kolmantena päivänä panostettiin poratut reiät, rakennettiin sytytysjärjestelmä ja räjäytettiin panostettu vesitorni.

Onnistuneen räjäytyksen jälkeen, kun oli hetken aikaa ihasteltu työn jälkeä, siirryttiin liikkeenedistämiseen ja siivottiin tiilet raiteilta.

Joka estehestä, mi murskattu lie, pioneerit kunnian vie!

Viking 18 - Kansainvälinen esikunta-harjoitus varusmiehen silmin

upseerikokelaat Tommi Pöyhönen & Paavo Soininen

Komennukselle maailman suurimpaan esikuntaharjoitukseen Santahaminaan Maanpuolustuskorkeakoululle varusmiehenä oli ikimuistoinen kokemus palveluksessa. Lähdimme harjoitukseen täysin tietämättöminä siitä, mitä tulevan pitää. Paikalle saapuessa ei ollut tietoa mihin tehtävään harjoituksessa päädymme ja kenen kanssa, ei edes tietoa siitä, missä majoitumme.

Saavuttuamme paikalle myöhään illalla päivä ennen harjoituksen alkamista saimme selkeän ohjeistuksen siitä, miten majoitumme ja toimimme ennen varsinaisen harjoituksen alkua. Mielenkiinto harjoitusta kohtaan nousi heti, kun olimme saaneet ensimmäiset ohjeet sekä alkuinformaation ja päässeet yli epätietoisuudesta. 16.4. maanantaina Viking 18 -harjoituksen käynnistyttyä ensimmäisenä yllättävänä havaintona oli, että olemme ainoat varusmiehet koko harjoituksessa.

Harjoituksessa oli useasta eri maasta siviili-, sotilas- ja poliisiorganisaatioiden edustajia. Pääsimme kuitenkin nopeasti tutustumaan harjoituksen sisältöön sekä tiedustelutoimiston jäseniin, jotka ottivat meidät avoimesti vastaan. Tiimissämme oli suomalaisia, ruotsalaisia sekä itävaltalaisia upseereita. Harjoitus toteutettiin täysin englannin kielisenä, koska se oli kansainvälinen ja käynnissä yhdenaikaisesti useammassa eri maassa, erimaalaisten edustajien kesken. Pärjäsimme hyvin huolimatta siitä, että harjoitus oli englanniksi, yhteistä kaikille osallistuville oli, etteivät minkään maan edustajat puhuneet äidinkielenään englantia, joten kaikki oli samassa tilanteessa. Harjoituksen läpivienti oli suunniteltu hyvin, päivät olivat pitkiä mutta niihin mahtui myös henkilökohtaista aikaa esimerkiksi urheilulle ja ruokailuille.

Tehtävämme oli toimia harjoituksen ensimmäisessä monikansallisessa prikaatissa assistenttina tiedustelutoimistossa. Päätehtävämme oli vastaanottaa kaikki tiedustelutoimistoon saapuvat tiedot sekä lajitella ja toimittaa tieto eri toimijoille ja arkistoida tärkeät tiedustelutiedot. Huolimatta siitä, että olimme assistentteina, osallistuimme myös kaikkiin yhteisiin tilannekatsauksiin sekä suunnitteluun ja tiedon analysointiin. Pidimme myös yllä omien sekä vihollisjoukkojen tilannetta järjestelmässä sekä kartoilla.

Harjoitus avarsi näkemystä eri organisaatioiden yhteistoiminnasta kansainvälisessä kriisinhallintaoperaatiossa. Pääsimme kokemaan kuinka kansainvälisen prikaatin esikunta toimii kokonaisuudessa ja olemaan osana prikaatin tiedustelutoimistoa sekä näkemään kuinka siellä toimitaan. Myös yhteistoiminta omassa sekä usean eri esikunnan välillä oli opettavaista ja se, että pääsi hyödyntämään englannin kieltä kymmenen päivän ajan aamusta iltaan saakka. Harjoituksessa myös pääsi näkemään kuinka nopeasti syntyy tiivis ja hyvähenkinen porukka toisille täysin tuntemattomista eri kansalaisista edustajista.

Kokonaisuutena harjoitus oli opettavaisinta aikaa sekä hienoin kokemus koko palveluksen aikana. Oppia harjoituksesta on niin loppupalvelusajan tehtäviin, kuin myös reserviin ja siellä vastaan tuleviin tehtäviin. Oli kunnia päästä edustamaan tiedustelu-upseerina Kainuun prikaatia varusmiehen asemassa. Haluamme vielä kiittää Kainuun prikaatin esikuntapäällikköä everstiluutnantti Jarmo Keskistä, joka mahdollisti meille tämän kokemuksen.

Esikunta- ja viestikomppania varmistaa taisteluosaston toiminnan

everstiluutnantti Ilkka Vaara ja majuri Antti Keränen

Esikunta- ja viestikomppanialla (EVK) on merkittävä rooli taisteluosaston toimivuuteen kokonaisuutena, suorituskykynsä ja vaikutuksen keskittämiseen kykenevänä itsenäisenä taistelujoukkona. EVK rakentaa ja ylläpitää taisteluosaston johtamisjärjestelmän sekä liittää niihin johtamispaikat sekä alajohtoportaat. Lisäksi komppania perustaa ja siirtää johtamispaikat sekä suojaa avainhenkilöt ja johtamispaikat.

EVK:n kokoonpanoon kuuluu Pohjois-Suomen viestipataljoonassa koulutettavat viestiasema- ja komentopaikkajoukkueet sekä komento-, hallinta- ja huoltojoukkue. Edellisten lisäksi komppaniaan kuuluvat myös Kainuun jääkäripataljoonassa koulutettavat tiedustelu- ja panssarintorjuntaohjusjoukkue. Käytännössä EVK hoitaa samanlaisia ja lähes saman kokoluokan tehtäviä kuin aikaisempi esikunta- ja viestipataljoona, joten jokaisen komppaniaan sijoitetun henkilön tulee olla todellinen oman alansa ammattilainen.

EVK:n suorituskyvyn rakentaminen alkaa jo peruskoulutuskaudella sotilaan perustaitojen opettamisella ja koulutusvalintojen tekemisellä. Erikoiskoulutuskaudella kurssien jälkeen koulutus jatkuu ryhmäkohtaisilla harjoituksilla. Viestipataljoonan ensimmäinen erikoiskoulutuskauden harjoitus on viestiasemaharjoitus, jossa harjaannutaan oman koulutushaaran mukaisen ryhmän toimintaan. Tyypillisesti tämä on viestiaseman tai komentopaikkamoduulin perustamista, ylläpitämistä ja siirtämistä.

Koulutus jatkuu viestitoimintaharjoituksella, jossa koulutuksen painopiste on joukkueiden toiminnassa. Joukkueet harjoittelevat tyypillisesti komentopaikkojen ja viestiverkon perustamista, ylläpitämistä ja siirtämistä.

Viestitoimintaharjoituksen jälkeen koulutus jatkuu johtamisjärjestelmäteknisellä harjoituksella, jossa tavoitteena on harjoitella taisteluosaston johtamisjärjestelmän toimintaa osana paikallispataljoonien, sotilasalueen ja maavoimien johtamisjärjestelmää. Johtamisjärjestelmäteknisen harjoituksen jälkeen harjoitellaan taisteluosaston aselajien yhteistoimintaa prikaatin aselajiharjoituksessa. Toiminta on jo täysin tilanteenmukaista ja kaksipuolista taisteluosaston taistelua, jossa johtamisjärjestelmän kyky joutuu todelliseen testiin.

Koulutus huipentuu Pohjoinen 18 -harjoitukseen, jossa taisteluosaston johtamisjärjestelmä mahdollistaa taistelun osana sotilasaluetta koko Pohjois-Suomen operaatioalueen näkökulmasta. Harjoituksen aikana arvioidaan myös joukkojen suorituskyky.

Kuluneen kevään aikana Kainuun prikaatin joukkoyksiköiden välinen yhteistyö joukkojen koulutuksen näkökulmasta on sujunut hyvin. Johtamisjärjestelmä mahdollistaa joukkojen yhtenäisen johtamisen ja järjestelmä on kaikkien asia, ei pelkästään viestimiesten toimintaa. Onnistuneet sotatoimet vaativat saumatonta yhteistyötä jatkossa yhä enenevissä määrin. Tämän kevään perusteella voimme luottaa, että meillä jokaisella on yhteinen tavoite, jonka me tulemme saavuttamaan.

Kuva: Satu Hujanen

BvS10 esittelyssä Rovajärvellä

yliväpeli Teemu Heikkinen ja vääpeli Riku Väisänen

Puolustusvoimien Logistiikkalaitos järjesti tela-ajoneuvojen esittely- ja testaustilaisuuden tammikuussa Rovajärvellä. Tarkoituksena oli tutustua BAESH:n BvS10- ja BvS10 BEOWULF -tela-ajonevoihin ja verrata niiden suorituskykyä Suomessa käytössä olevaan kalustoon.

Olosuhteet Rovajärvellä olivat varsin talviset: -15 astetta pakkasta ja lunta noin 80 cm, joten testaaminen talviolosuhteissa onnistui hyvin.

Ensivaikutelma ajoneuvorivistöstä Heinuvaarassa oli vaikuttava ja kaluston eroavaisuudet olivat silmin nähtävät. Beowulfin ulkomuoto kertoi selvästi, että ajoneuvo on suunniteltu siviilimarkkinoille. Isommat ulkomitat ja suuret lasipinnat eivät ole niitä asioita, joita haluttaisiin nähdä taisteluajoneuvossa. Vastaavasti BvS10 panssaroitu versio herätti välittömästi mielenkiinnon sotaisella ilmeellään, jossa on tiettyä yhtäläisyyttä CV90 keulan muodosta.

Tutustuminen ajoneuvojen teknisiin ratkaisuihin aloitettiin välittömästi. Molemmissa vaunuissa on sama alusta ja voimansiirto, joten eroavaisuudet olivat korirakenteessa.

Muutaman tunnin tutustumisen ja turvaohjeiden kuulemisen jälkeen sormet syyhysivät jo päästä koeajamaan vaunuja. Ensimmäisen moottorin käynnistyksen jälkeen kiinnostus vain kasvoi. Cumminsin 6,7 litran ahdettu moottori suoralla pakoputkella antoi varsin miehekkään äänivaikutelman, joka on asiakkaiden toivomuksesta näin rakennettu.

Heti liikkeelle lähdettyä huomattiin, että tekniikan osalta on tultu 2000-luvulle. Moottori ja vaihteisto toimivat yhteen kuin ajatus, ohjaus on tarkka kuin sveitsiläinen kello, ja kevyt kuin ihmisen mieli. Nousu Heinuvaaran päälle onnistui vaivatta suojatulta S10:ltä, ja pujottelu vaaran päällä männikössä tuntui helpolta. Sen verran kasvanut leveys vaikutti ajamiseen, että oikean puolen peili jäi Heinuvaaran saaliksi. Beowulfin osalta valmistajan ohjeistus oli selvä; tämä on maailman ainut protoversio, joten ajetaan varovasti.

Ajatus panssaroidusta tela-ajoneuvosta oli aikaisemmin tuntunut hieman epäilyttävältä, mutta testi poisti ennakkoluulot. Suojattu S10 tuntui soveltuvan yllättävän hyvin talviseen metsämaastoon - ottaen huomioon vielä kasvaneen suojauksen kiväärikaliiperisia aseita vastaan ja lisäsuojalla jopa 6 kg miinasuojauksen.

Suojaamattoman version kehitystyön todettiin olevan vielä alkutaipaleella, eikä sille löydetty tässä muodossa suoraa käyttötarkoitusta. Kummankaan vaunun polttoainetalous ei ollut ihan nykypäivän trendien mukainen, mutta käyttötarkoitus huomioiden sallittavissa rajoissa.

Lisätietoja ja jopa videoita kalustosta löydettävissä mm. Suomen sotilaan sivuilta tai osoitteesta https://youtu.be/ta6c83HCO9s.

Hiukka 18 Oulussa 8. - 10.6.
Hiukan yhteistyötä - ja priimaa pukkaa!

Neena Kuukasjärvi

Hiukka 18 -harjoitus kokosi kesäkuun alussa Oulun Hiukkavaaraan 250 reserviläistä yhteensä kymmenelle eri kurssille kartuttamaan taitojaan. Sotilaallisen osaamisen lisäksi treenattiin taidoista tärkeintä: yhteistyökykyä.

Kolmen päivän tiivis harjoitus sisälsi paljon erikoisalojen asiaa, mutta ennen kaikkea yhteistoimintaa. Huolto- ja perustamiskurssit vastasivat käytännön sujumisesta, ja eri kurssit pääsivät testaamaan osaamistaan yhteistoimintaharjoituksissa.

Monipuolisuus ja monialaisuus olivatkin harjoituksen valtteja. Monipuolisuus näkyi esimerkiksi kenttälääkintäkurssilla: 23 kurssilaisen joukossa oli sekä alan siiviiliammattilaisia - lääkäreitä ja sairaanhoitajia - että täysin muun alan ihmisiä, joiden kokemus saattoi olla peruja lääkintä-AUK:sta vuosien takaa.

- Tällaiselle joukolle sopivan koulutuksen räätälöinti on innostava haaste kouluttajalle, kertoo kersantti Katariina Koskinen, joka toimi kurssin vääpelinä ja kouluttajana.

- Parasta yhdessä toimimisessa on kuitenkin juuri näkemysten, osaamisen sekä erilaisten työtapojen vertailu ja vaihtaminen!

Harjoituksen johtaja, yliääpeli Hanna Kela allekirjoittaa Koskisen sanomiset. Koulutuksia seuratessa iloa ovat tuottaneet tekemiseensä antaumuksella tempautuneet kurssilaiset.

Puolustusvoimille harjoitusten arvokasta antia on sopivien reserviläisten löytäminen oikeisiin tehtäviin, muistuttaa majuri Arto Nurkkala Kainuun prikaatista.

- Reserviläisarmeijan voimavara on se, että jokainen tuo mukanaan oman ammattitaitonsa siviilistä. Tästä joukosta löytyvät arvomerkkeihin katsomatta myös ne synnynnäiset kouluttajat, jotka luonnostaan innostavat ja saavat toisetkin innostumaan.

Tyytyväinen harjoitukseen on myös oululainen Antti-Matti Puisto. Aktiivinen reserviläinen on kouluttautunut jo useamman vuoden MPK:n kursseilla.

- Olen tykästynyt siihen, että tarjonta on monipuolista ja osaamista voi hankkia monelta eri koulutushaaralta. Tähän mennessä olen kiertänyt mm. tiedustelu-, tra-, jääkäri- ja pst-kursseja.

Reservin vänrikki Puisto kiittelee kurssien hyvää ilmapiiriä sekä kouluttajien osaamista. Roolinsa on myös motivoituneella kurssilaisjoukolla. Hyvässä porukassa on mielekästä haastaa itsensä myös uuden oppimiseen.

- Hiukka 18 -harjoituksessa opin perusteita sotilaspoliisitoiminnasta, josta minulla ei juuri ollut aikaisempaa kokemusta. Toimin kurssin ajan spol-osastomme johtajana, mikä oli haastavaa, mutta samalla äärimmäisen opettavaa. Kouluttajat opastivat ja neuvoivat hyvin, mutta jättivät kuitenkin vapautta päätöksentekoon, mikä oli omiaan tehostamaan oppimista. Kokonaisuudessaan Hiukka 18 -harjoitus oli yksi parhaita, johon olen osallistunut.

Kurssilaisten palaute on arvokasta materiaalia järjestäjäorganisaatiolle. Kaikesta pyritään ottamaan oppia jatkoa ajatellen, harjoituksen johtaja Hanna Kela painottaa.

- Kesäviikonlopuista on kova kilpailu. Se, että saamme tänne asialleen omistautuneita, motivoituneita ihmisiä on meille iso asia. Hyvin sujunut kurssi on paras keino saada reserviläiset innostumaan koulutuksista jatkossakin.

Pohjois-Karjalasta 33 hakijaa naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen

toimistosihteeri Marko Jalkanen

Aluetoimisto järjesti maaliskuun alkuun mennessä hakeneille naisille valintatilaisuuden Joensuussa 20.4. Valtakunnallisesti hakijoita oli ennätysmäärä, kaikkiaan 1 516 naista. Viime vuoteen nähden Pohjois-Karjalan hakijamäärä tippui viidellä.

Valintatilaisuuden avasi Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Janne Myller. Avauspuheenvuoron jälkeen yliluutnantti Jarmo Kolu piti hakijoille luennon asevelvollisuudesta, varusmiespalveluksesta sekä joukko-osastoista.

Rajavartiolaitos esittäytyi myös hakijoille, onhan Pohjois-Karjalan rajavartioston Rajajääkärikomppania lähin varusmieskoulutusta antava yksikkö. Alikersantti Sofia Schroderus kertoi naisille omia kokemuksiaan varusmiespalveluksesta ja käytännön asioista naisen näkökulmasta. Hän oli tuonut mukanaan noin 30 kilon tiedustelijan rinkan varusteineen, jota jokainen sai kokeilla saada selkäänsä ja kantaa.

Tietoiskujen jälkeen alkoi varsinainen lautakuntatyöskentely, jossa päätettiin hakijan palveluskelpoisuus terveydellisten seikkojen osalta, sekä keskusteltiin miesten kutsuntojen tapaan henkilökohtaisesti hakijan kanssa palveluksen aloittamisen ajankohdasta ja palveluspaikasta. Tämän keskustelun perusteella lautakunta teki päätöksen, ja lähestulkoon kaikkien omat toiveet saatiin toteutettua. Suurin osa hakijoista suuntautuu muutaman lähivuoden aikana Kainuun prikaatiin.

18-vuotias, seitsemän vuotta sitten perheensä kanssa Somaliasta Liekksaan muuttanut ja kaksi vuotta sitten Suomen kansalaisuuden saanut Sokorey Mohamed tuli motivoituneena valintatilaisuuteen. Häntä kiinnostaa johtajakoulutus, jota hän pystyisi hyödyntämään siviilielämässä varusmiespalveluksen jälkeen. Hän kokee varusmiespalveluksen myös isänmaallisena tekona. Tavoitteena hänellä on päästä kesällä 2019 varusmiespalvelukseen, ensi keväänä suoritettavien ylioppilaskirjoitusten jälkeen.

Tänä vuonna 18 vuotta täyttävä Jenna Kekkonen on pienestä pitäen ollut sitä mieltä, että hän käy armeijan. Itsevarman ja päättäväisen luonteen omaava Jenna hakee varusmiespalvelukselta kokemuksia ja johtajakoulutusta mutta ennen kaikkea hyötyjä tulevaan ammattiin, hän aikoo hakeutua aikanaan poliisin uralle. Hänen mielestään varusmiespalvelus on myös ylpeyden aihe ja erityisesti hän nostaa esille sen, että varusmiespalveluksessa molemmat sukupuolet ovat tasa-arvoisia. Hän suuntaa suorittamaan palvelustaan Kainuun prikaatiin saapumiserään 2/19.

Pohjois-Savon aluetoimiston tapahtumia

everstiluutnantti Juha Manninen

Pohjois-Savon naisten vapaaehtoisen asepalveluksen valintatilaisuus järjestettiin 11. huhtikuuta Kuopiossa. Tilaisuuteen osallistui yhteensä 81 hakemuksen jättänyttä naista. Hakeutuneiden määrä on ollut huimassa nousussa viime vuosien aikana, sillä vuonna 2017 hakeutuneita oli 67 naista ja vuotta aiemmin 56 naista. 2015 vuonna hakeutuneita oli 22.

Naisten vapaaehtoisen asepalveluksen valintatilaisuus ei eroa kutsuntatilaisuudesta informatiivisuuden osalta millään lailla. Tilaisuuden avauksen, kahvien ja valintatilaisuusoppitunnin jälkeen Karjalan lennostossa naisten vapaaehtoista asepalvelusta suorittava ryhmänjohtaja kertoi omista kokemuksistaan palvelukseen hakeutuneille naisille.

Valintatilaisuudessa oli paikalla vieraita myös reserviläisliiton naistoimikunnasta. Nyt palveluksessa oleva varusmies ja reservissä olevat naiset antoivat hyviä käytännön vinkkejä ja neuvoa, jotka kannattaa hyödyntää ennen palvelusta ja palveluksen aikana.

Valintatilaisuudessa jokaisella naisella oli mahdollisuus keskustella varusmiehen kanssa tulevasta palveluksesta, kokeilla taisteluvarustusta ja katsoa videoita varusmiespalveluksesta. Jokainen nainen kävi vuorollaan lautakunnan luona keskustelemassa omista toiveistaan palveluksen aloittamisajankohdasta sekä paikasta. Myös toiveet mahdollisesta aselajista kirjattiin ylös.

Suurimmalla osalla kysymyksiä ei enää lautakunnissa esiintynyt, vaan kaikki tarvittava oli otettu selville etukäteen. Oli myös ilo huomata, miten hyvissä ajoin naiset olivat liikkeellä palvelusajankohtien suhteen, sillä ruuhkaa kesän 218 saapumiserään ei tullut. Jokaiselle löytyi paikka omien toiveiden mukaisesti.

Reserviläiset ampumakilpailuissa

Pohjois-Savon reserviläisten ampumakilpailu järjestettiin 28.-29. huhtikuuta Karjalan lennoston Rissalan ampumaradalla. Kilpailussa ammutaan kulloinkin voimassa olevat palkatun sotilashenkilöstön rynnäkkökiväärin palvelusammunnat RK 2 ja RK 7.

Kilpailu sisältää sekä reserviläisjärjestöjen välisen joukkuekilpailun että reserviläisten henkilökohtaisen kilpailun. Joukkueen muodostaa viisi ampujaa, joiden on oltava samasta reserviläisjärjestöstä.

Joukkuekilpailuun osallistui 31 joukkuetta ja henkilökohtaiseen kilpailuun 165 reserviläistä. Tällä kertaa kolmen kärki joukkuekilpailussa oli:

Kuopion reserviupseerikerho 1
Iisalmen seudun reserviläiset 1
Juankosken reserviläiset 1

Enimmillään samasta reserviläisjärjestöstä oli muodostettu neljä eri joukkuetta. Henkilökohtaisen kilpailun kolme parasta olivat:

yliluutnantti Oskari Gröhn, Kuopion reserviupseerikerho 1
kapteeni Janne Hyvärinen, Kuopion reserviupseerikerho 1
alikersantti Teemu Karhunen, Karttulan reserviläiset 1

14. Divisioonan perinneyhdistyksen nuoriso- ja perinnepäivät Kuhmossa

Martti Huusko

Kuhmo toimii isäntänä syksyllä 31.8.-2.9.2018 järjestettävillä 14. Divisioonan perinneyhdistyksen nuoriso- ja perinnepäivillä. Myös varusmiehet ja Kainuun prikaatin henkilökunta ovat tervetulleita tapahtumaan.

Kuhmossa 14. Divisioonan perinteet ulottuvat pitkälle välirauhan aikaan.

Talvisodan jälkeistä levottomuutta ilmentää se, että Nurmeksessa esikuntaansa pitävän 10. JPr:n komentaja eversti Raappana välirauhan alkuaikoina ilmoitti valinneensa 2. pataljoonan pysyväksi kasarmialueeksi Kuhmossa noin kuusi kilometriä Jämäksestä länteen sijaitsevan laajahkon Paloniemen ja Salmen tilan alueen.

Alueelle syntyi korpivaruskunta. Pataljoonaan kutsuttiin miehiä Kajaanin itä- ja kaakkoispuolisilta alueilta. Nuorempi, sotaa käymätön ikäluokka osallistui varuskunnan rakennustöihin. Rakennukset olivat pääosin parakkeja.

Jatkosodan puhkeaminen tyhjensi varuskunnan, kun 2. pataljoona suuntasi eversti Raappanan johdolla itärajan yli ja hyökkäsi Rukajärven suuntaan.

Syksyn nuoriso- ja perinnepäivät järjestämällä 14. Divisioonan perinneyhdistyksen Kuhmon osasto muistaa niitä veteraaneja ja lottia, jotka uhrautuvaisella asenteellaan osaltaan turvasivat Suomen itsenäisyyden. Tätä kunnioitusta ja maanpuolustustahtoa ilmentää myös päivien tunnuslause: "Itsenäinen, turvallinen Suomi – kaikkien yhteisen työn tulos".

Perjantai 31. elokuuta on nuorison päivä. Se alkaa lipunnostolla Tuupalan koulun pihalla ja jatkuu uuden puukoulun juhlasalissa pidettävällä nuorisotapahtumalla. Muun ohjelman lisäksi siinä palkitaan kirjoitus- ja urheilukilpailuissa menestyneet.

Perjantaina Kainuun prikaati tuo Kuhmon torille kalustonäyttelyn, joka esittelee maavoimien kalustoa ja toimintavalmiutta. Mukana toritapahtumassa ovat myös rajavartiolaitos ja rajasotilaskotisisaret.

Lauantaina Kuhmoon saapuvat vieraat saavat talvisotamuseon näyttelyssä kuvan siitä, miten rajapitäjä selvisi talvisodan koettelemuksista, miten Suomea puolustettiin ylivoimaista vihollista vastaan, ja miten kotiväki lähetettiin pitkälle evakkotielle Pohjanmaalle.

Talvisodan ja jatkosodan vaiheista kertoo myös molempiin taisteluihin osallistuneen Osmo Rasilon sotavuosina kuvaama materiaali. Lauantaina 1. syyskuuta hänen poikansa Antti Rasilo esittelee Kuhmo-talon Pajakka-salissa valokuvia ja kertoo isänsä tarinaa.

Lauantai-ilta päättyy Savo-Karjalan Maanpuolustussoittokunnan konserttiin Kuhmo-talon Lentua-salissa.

Sunnuntain pääjuhlaan ovat kaikki lottien ja veteraanien työtä arvostavat sekä muutoin 14. Divisioonan historiasta ja maanpuolustuksesta kiinnostuneet tervetulleita.

Päivän ohjelman aloittavan jumalanpalveluksen jälkeen lasketaan seppele sankarimuistomerkille. Ruokailun jälkeen alkaa varsinainen pääjuhla kello 13 Tuupalan uudella puukoululla.

Pääjuhlassa on runsaasti ohjelmaa. Lapin Sotilassoittokunnan lisäksi esiintyy Kuhmon Mieslaulajat solistinaan vuoden 2012 tangokuningas, nykyisin Kuhmossa musiikinopettajana työskentelevä Pekka Mikkola sekä monia nuoria kuhmolaisia.

Tervetuloa 31.8.-2.9.2018 Kuhmoon!

Järjestelytoimikunta

60 vuotta, kiltatyötä Kollaan Vasaman katveessa

Antti Toivola, puheenjohtaja

Hyvät kiltasisaret ja -veljet, vuosi 2018 on Pohjois-Karjalan Prikaatin Perinnekillan 60. toimintavuosi.

Sääntömääräinen vuosikokous ja 60 v. juhlaesitelmä pidettiin 16.4. Joensuussa. Kokouksen alussa oli kolmen yhdistyksen, Joensuun Paasikiviseuran, Pohjois-Karjalan Maanpuolustusyhdistyksen ja perinnekillan esitelmätilaisuus, joka keräsi kuulijoita 60 henkeä. Mielenkiintoisen esitelmän piti kunta- ja uudistusministeri Anu Vehviläinen, aiheena "Kyberturvallisuus ja maakuntien varautuminen".

Vuosikokouksessa valittiin hallitukseen vuodeksi 2018 Harri Norismaa, Pekka Ahlholm, Pauli Reinikainen, Juha Tiensuu, Hannu P. Martikainen sekä uutena jäsenenä Pekka Nevalainen. Minä kiitän saamastani luottamuksesta ja toimin killan puheenjohtajana vielä juhlavuoden 2018 ajan. Hallituksen kokouksiin tulevat kunniapuheenjohtajien lisäksi osallistumaan Veijo Saloheimo JR9 perinneyhdistyksestä sekä majuri Miikka Huovinen aluetoimiston edustajana.

60 vuotisjuhlat pidetään perjantaina 28.9., paikkana on Kontiolahti. Juhlapäivän aloittaa 28. kerran järjestettävä maanpuolustusjuhla ja se järjestetään yhdessä Kontiolahden koululaisten kanssa, tilaisuus on avoin kaikille.

28.9. illalla on kutsuvierastilaisuus Kontiorannassa, jota vietämme yhdessä prikaatin entisen henkilöstön kanssa julkistaen uuden killan historiikin. Kollaan Vasaman katveessa -teos esittelee Pohjois-Karjalan prikaatin killan taivalta kuudenkymmenen vuoden ajalta. Teos antaa erittäin hyvän kokonaiskuvan Kontiorannan varuskunnan ja siihen liittyvien organisaatioiden historiasta. Samalla se on kunnianosoitus veteraaneille, jotka raivasivat tien varuskunnan synnylle: teoksessa kuvataan prikaatin perinnejoukkojen, jalkaväkirykmenttien 34 ja 9 taistelijoiden sotataipaleet.

Teoksen kautta lukijan on hyvä lähteä laajentamaan tietouttaan alueen historiasta. Kiitän Pekka Laakkosta ja Harri Norismaata, jotka vanhaa ja uutta yhdistelemällä ovat luoneet selkeän kokonaisuuden teoksesta.

Loppuvuoden toimintaa

3.8. Kiltapyöräily, MPK-kurssi
4.8. Kiltaretki Hamina Tattoo -tapahtumaan
9.8. Puolustusvoimat 100 v. Joensuu
24.-25.8. KPK:n 47. jotos, Outokumpu
28.9. PKarPr:n perinnekillan 28. Maanpuolustusjuhla ja 60 vuotispäiväjuhla Kontiolahden liikuntahallissa, iltajuhla Kontiorannassa
8.10. Klo 10 JR 9 perinneosaston aamukahvitilaisuus kiltahuone Potero

20.11. PKarPr:n perinnevuosipäivä, seppeleenlasku tilaisuus
10.12. Klo 10 JR 9 aamukahvitilaisuus ja perinneosaston toiminnan päättäminen
24.12. Kunniavartio Joensuun sankarihaudoilla

Näistä ja muistakin tapahtumista saatte lisää tietoa kiltamme nettisivuilta www.pkpkilta.fi ja Facebookista https://www.facebook.com/pkpkilta/

Toivotan Teille oikein mukavaa kesää ja tervetuloa mukaan tapahtumiin ja juhlimaan 60 v. taivalta!

Talvisodan muistotilaisuus Suomussalmi 13.3.2018

Kari Kiira
Kajaanin Kiehiset ry/
perinnejaosto

Suomussalmella järjestetään joka vuosi maaliskuun 13. päivänä talvisodan loppumisen muistotilaisuus. Järjestäjinä toimivat Suomussalmen kunta, seurakunta, reserviläisjärjestöt sekä Kainuun rajavartioston Suomussalmen rajakomppania. Kajaanin Kiehiset on osallistunut muistotilaisuuksiin vuodesta 2008 lähtien.

Tänä vuona lähdimme matkaan aamulla aikaisin sakeassa lumisateessa. Iloitsimme ystävien jälleennäkemisestä ja puheensorina täytti bussin. Käännyttäessä 5-tieltä vanhalle Suomussalmen keskustan tielle puheensorina vaimeni ja keskityimme päivän aiheeseen.

Haukiperän risteyksessä oleva muistokivi teksteineen kertoi, että olimme nyt entisellä toiminta-alueella. ”Tähän päättyi talvisodan aikana 9.12.1939 vihollisen eteneminen.” Matkaa jatkettaessa ohitimme Alvar Aallon suunnitteleman Liekkipatsaan. Sen kyljestä on luettavissa Hjalmar Siilasvuon sanat: ”Moni urhea soturi lunasti sydänverellään Suomussalmen suuret voitot. He näyttivät kansalle kunnian tien, joka oli raskas, mutta ainoa.”

Pian olimme perillä entisessä Suomussalmen keskustassa. Nykypäivänä kunnan keskusta sijaitsee entisessä Ämmänsaaressa 5-tien varressa. Vanha keskus nukkuu hyvin ansaittua unta kirkon läheisyydessä. Entinen matkustajakoti Kaleva, joka rakennettiin 1927 ja joka poltettiin sodan aikana 1939, on kuulema otettu uuteen käyttöön kokoontumispaikaksi.

Moni kauppa ammottaa tyhjillään ja muutenkin kylä tuntuu autiolta. Kirkon luota löytyy pellillä vuorattu luodinreikiä täynnä oleva ”koppi”, jonka kerrotaan olleen Osuuskaupan räjähdysaineiden säilytyskoppi. Sekin kertoo tekstillään paikkakunnan tapahtumista: ”6-27.12.1939 riehuivat kiivaat taistelut Suomussalmen kirkolla. Tontille jäi kertomaan näistä päivistä vain tämä ammusten runtelema rakennus.”

Talvisodan muistomerkit johdattivat meidät päivän muistotilaisuuteen. Seppelten lasku, kirkossa pidetty hartaustilaisuus ja seurakunnan tarjoamat kirkkokahvit muodostivat lyhyen ohjelmakokonaisuuden. Hyvästelimme paikalliset ystävämme ja siirryimme kunnan uuden keskustan läheisyyteen ruokailemaan.

Paluumatkalla mietimme sodan aiheuttamia tuhoja ja sitä kuinka kovasti sota koittelikaan Suomussalmen väestöä ja sotilaita. Kunnioitus veteraanien työtä kohtaan vahvistui jälleen.

MPK ampumakoulutusten järjestäjänä

Timo Toivonen, koulutuspäällikkö, Pohjois-Suomen maanpuolustuspiiri, Kajaanin koulutuspaikka

Viime toukokuussa sisäministeriö lähetti lausuntokierrokselle lakiesityksen EU:n ampuma-asedirektiivin kansallisesta täytäntöönpanosta. Esitys sisälsi muutoksia lähinnä ampuma-aselakiin ja tarvittaessa muutoksia tehtäisiin myös vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annettuun lakiin. Jutun kirjoitusvaiheessa lakimuutosta valmistelevien työryhmien työskentely jatkui ja sidosryhmien kuuleminen oli vasta aluillaan jatkuen edelleenkin, joten lakiesitysluonnokseen on odotettavissa vielä muutoksia.

Ampuma-aselakiluonnoksen keskeinen muutos suomalaisten ammunnanharrastajien kannalta oli isojen latauslaitteiden eli lippaiden sekä isoilla lippailla varustettujen itselataavien keskisytytteistä patruunaa ampuvien kertatuliaseiden siirtyminen erityisen vaarallisten ja kiellettyjen aseiden A-luokkaan. Käytännössä ns. reserviläiskiväärit normaaleine 30 patruunan lippaineen kuuluvat tähän luokkaan.

Suomen asedirektiiviin neuvotteleman kansallisen poikkeaman perusteella reserviläisten olisi kuitenkin mahdollista saada lupa edellä mainittuihin aseisiin aktiivisen aseellisen reserviläistoiminnan perusteella. Aseluvan saaminen poikkeaman perusteella edellyttäisi kuitenkin Puolustusvoimien tapauskohtaista harkintaa ja puoltoa.

Lakimuutos näyttäisi siis mahdollistavan edelleenkin kyseisten aseiden ja lippaiden hankkimisen ja hallussapidon, mutta lupakäytäntö olisi tiukkenemassa. MPK:lle säädettäisiin mahdollisuus saada aselupia tiettyihin direktiivin A-luokan aseisiin, joita voitaisiin käyttää ampumakoulutuksessa. MPK:n rooli ampumakoulutusta antavana sekä erityisesti reserviläisten ampumataitoa ylläpitävänä ja kehittävänä koulutusorganisaationa näyttäisi siis jatkuvan lakimuutoksen jälkeenkin.

MPK:n Kajaanin koulutuspaikan kurssitarjonnassa ampumakoulutusten määrä on ollut kasvussa. Alkuvuoden aikana on järjestetty mm. tarkka-ammuntakursseja, sovellettuja reserviläisammuntoja ja kouluammuntoja. Naisille kohdistettuna koulutuksena pidettiin kolme pistooliammuntakurssia. Reserviläisille kohdennetut Mikon levyke ja Kainuun reserviläisten ampumakilpailut järjestetään myös MPK:n kursseina.

Suurin ampumatapahtuma on elokuussa järjestettävä Suomen Rauhanturvaajaliitto ry:n ampumamestaruuskilpailu, joka toteutetaan yhteistyössä Kainuun Rauhanturvaajat ry:n kanssa.

Pääsyvaatimuksena MPK:n järjestämille ammuntakursseille on 18 vuoden ikä. Kaikki kilpailijat ja toimitsijat kuuluvat MPK:n vakuutusturvan piiriin, joten erillistä henkilökohtaista vakuutusta ei tarvita. MPK:n kurssitarjonta kokonaisuudessaan löytyy koulutuskalenteristamme nettisivuiltamme osoitteesta: www.mpk.fi/koulutuskalenteri.

Kiitän Kainuun prikaatia ja sen henkilöstöä sekä yhteistyökumppaneitamme hyvästä yhteistyöstä ja tuestanne maanpuolustustyöllemme.

Hyvää kesän jatkoa Hurtti-Ukon lukijoille!

100 vuotta sotilaskotityötä Suomessa

puheenjohtaja Heli Itkonen

Ensimmäinen suomalainen sotilaskoti suomalaiselle varusmiehelle avattiin 7.5.1918 Helsingissä. Sotilaskotijärjestö on vanhin naisten maanpuolustusjärjestö Suomessa. Vihreät sisaret toimivat sodan aikana etulinjassa ja ylläpitivät korsuissa ja parakeissa sotilaskoteja.

Kirjoitushuoneista nykyaikaisiin sotilaskoteihin

2000-luvun sotilaskodin ydin on edelleen kahvila, jossa on tarjolla kahvia ja munkkia sekä monenlaisia muita suolaisia ja makeita kahvileipiä, virvokkeita ja makeisia.

Internethuoneet, tietokoneet ja kännykät ovat vallanneet myös sotilaskodit. Useissa sotilaskodeissa on myös kirjastot, jonne tulee sekä sanomalehtiä että aikakauslehtiä. Monessa sotilaskodissa on myös erillinen kioski, josta voi ostaa varustarvikkeita ja hygieniatuotteita. Grilli-pitseriat tuovat helpotusta illan pikkunälkään.

Yhteistyössä VMTK:n kanssa järjestetään konsertteja, liikunta- ja pelitapahtumia ja tuetaan omaehtoista liikuntaa varusmiehen vapaa-ajalla.

Sotilaskotitoiminta Kajaanissa

Kajaanin sotilaskotiyhdistys perustettiin vuonna 1961, vuotta ennen kuin Pohjois-Savon prikaati siirtyi Kuopiosta Kajaaniin. Alkuaikoina sotilaskoti toimi mm. ruokalan nurkassa ja sotilaskotirakennus valmistui vuonna 1967.

Tällä hetkellä sotilaskotiyhdistyksessä on runsaat 400 jäsentä, nuoria, naisia ja miehiä. Palkattua henkilökuntaa on 18 henkilöä. Yhteistyössä sisarten ja henkilöstön kanssa tarjoamme varusmiehille ja reserviläisille edelleen Suomen parhaassa sotkussa hyviä tuotteita, iloista palvelua ja harrastusmahdollisuuksia.

Jäsenistölle sotilaskotitoiminta antaa monia mahdollisuuksia toimia: tarjoilujaostossa sotkussa, kirjastossa, leireillä ja maastokeikoilla, tutustua vihreisiin sisariin eri

puolilta Suomea, oppia uusia asioita ja ylläpitää maanpuolustustahtoa.

Juhlavuonna tapahtuu monenlaista

Sotilaskotitoiminnan 100-vuotisjuhlavuotta juhlistamme monin tavoin. Me kajaanilaiset vihreät sisaret osallistuimme Järvenpäässä juhlakonserttiin isolla joukolla. 7.5.2018 julkistettiin Pentti Airion kirjoittama sotilaskotityön historia ja sotilaskotipaikkakunnilla järjestettiin pop up -sotilaskoteja kuten Kajaanin Kauppatorilla.

Varusmiehille järjestämme elokuvaillan tavanomaisten konserttien ja liikuntamahdollisuuksien lisäksi ja palkitsemme heitä stipendein. Syyskuussa olemme emäntäyhdistyksenä valtakunnallisella juhlaleirillä Kainuun prikaatin alueella.

Paljon on sotilaskotitoiminta ehtinyt kasvaa ja kehittyä sadan vuoden aikana. Munkki kuitenkin pitää pintansa. Tosin tänä vuonna siinä on juhlavuoden kunniaksi vihreä omena-päärynähillo täytteenä. Ennallaan on myös perusidea: tarjota kodinomainen virkistäytymispaikka varusmiehelle. Hymyllä ja sydämellä.

Edunvalvonta edellä yli varuskuntarajojen

alikersantti Kaisla Luukkainen
varusmiestoimikunnan puheenjohtaja

Valtakunnallisilla VMTK-päivillä varusmiestoimikuntien pääsihteeri kokelas Miettinen kysyi minkä takia varusmiestoimikunnat ovat olemassa. Kysymys on pyörinyt pitkin toimikautta mielessä, ja siihen on oikeastaan aika helppo vastata.

Kaikki toiminta lähtee tietenkin varusmiesten hyvinvoinnista. Liikuntakerhot, toimivat lomakyydit sekä viihtyisät vapaa-ajan tilat ovat osaltaan tärkeitä hyvinvoinnin edistäjiä, mutta nykyinen toimikunta on kokenut silti kaikkein tärkeimmäksi asiaksi edunvalvonnan.

Yksikköedustajakokouksilla on merkittävä vaikutus siinä, että VMTK saa haaviinsa tietoa ruohonjuuritasolta niistä asioista joille muut kun kyseisen yksikön varusmiehet voivat olla sokeita. Näin pystytään parhaalla mahdollisella tavalla edesauttamaan asioiden järjestymistä oikeille raiteille eri toimielimiin tukeutuen.

Olemme koittaneet tehdä toimikunnasta helposti lähestyttävän, jotta myös kokousten välillä jokainen varusmies voisi tulla kertomaan huolensa tai murheensa. Edunvalvonta ei siis ole rajoittunut pelkästään muutamaan kokoukseen, vaan pyrimme jatkuvaan seurantaan varusmiestemme hyvinvoinnista.

Yhteistyötä on tehty useiden muidenkin varusmiestoimikuntien, niin valtakunnallisessa VMTK-sihteeristössä, jossa Kainuun prikaatilla on tänä vuonna ollut edustajansa, kuin kummitoimikuntakokouksissa. Ajatusten vaihdossa on saatukin uusia näkökulmia sekä toimintamalleja puolin ja toisin, joten ne ovat palvelleet tarkoituksensa mukaisesti. Talvella varusmiestoimikunnat pääsivät antamaan Santahaminassa mielipiteensä VMTK-normiin, joten toimikausi on tarjonnut monenlaisia vaikuttamisen paikkoja.

Yhtenäistämisen ollessa tärkeimpänä teemana Kainuun prikaatin varusmiestoimikunnan toimintasuunnitelmassa, pidetään sitä valtakunnallisesti myös arvossa. Näin ollen myös me otimme käyttöön Liikkuri -sovelluksen, joka on tulevaisuudessa tarkoitus tulla jokaiseen varuskuntaan. Sovellus on digiloikka sähköiseen liikuntakerhojen varaamiseen, VLK-merkkien keräämiseen sekä omien liikuntakertojen seurantaan.

Tähtäimessä oli toimikauden alussa, että oman panoksemme ansiosta Kainuun prikaatissa palvelee hyvinvoivia nuoria miehiä ja naisia, jotka kohdataan myös yksilöinä. Uskomme että iloiset kasvot ja naurun remakka joita näemme ja kuulemme iltaisin pelitietokoneiden ympärillä kertovat siitä, että palvelusolosuhteista on tehty miellyttävät.

Niihin tuloksiin on mahdollista päästä vain hyvällä yhteistyöllä ja -hengellä.

Kuva: Olli Peräaho

Osumat ja iskemät

Pakki on nuorin virkamies

Toukokuun alkupuolella virkaansa asettui prikaatin nuorin virkamies, Pakki, belgian paimenkoira malinois. Kasvattajanimeltään Ruutipussin Änkyrä aloitti ensimmäisen työviikkonsa maastontiedustelussa ja taisteluharjoituksessa.

Kuva: Olli Peräaho

Inttiä tehtiin tutuksi toukokuussa

Intti tuli tutuksi yli tuhannelle lapselle ja nuorelle koululaisvierailussa ja myöhemmin illalla varttuneemmalle väelle avointen ovien merkeissä. Hoikankankaalla esiteltiin kalustoa, tupia ja toimintaa sekä maisteltiin sotkun munkkeja sotilasmusiikkia kuunnellen.

Kuvat: Antoine Michel

Virka-apua pelastuslaitokselle

Annoimme vuoden vaihteen jälkeen virka-apua Kainuun pelastuslaitokselle tykkylumen aiheuttaman pitkän ja haasteellisen sähkökatkon aikana. Kymmenen telakuorma-autoa ja henkilökuntaan kuuluvat kuljettajat veivät asentajia korjaamaan yhteyksiä maastoon Kuhmon, Suomussalmen ja Hyrynsalmen alueella.

Luutnantti Hänninen pääsi kotiin

Osallistuimme toukokuussa sankarivainaja luutnantti Seppo Hännisen hautajaisiin Sukevalla. 9./JR 10 komppanianpäällikkö Hänninen kaatui 16.8.1944 jatkosodan viimeisissä taisteluissa Rukajärvellä.

Kuva: Satu Hujanen

Luupin alla

Varusmiesten läheisten ja koululaisvieraiden lisäksi meitä on kuluneen puolen vuoden aikana arvioitu ja tutkailtu monelta eri taholta. Helmikuussa valtakunnallinen maanpuolustuskurssi ja kaivosyhtiö Terrafamen johtoryhmä perehtyivät olosuhteisiimme, kalustoomme ja koulutukseemme. Toukokuussa tietonsa meistä päivittivät alueen kansanedustajat ja huhtikuussa Varusmiestoimikunta jalkautui tekemään inttiä tutuksi naapuriin Lehtikankaan koululle.

Kuva: Olli Peräaho

Kuva: Antoine Michel

Kuva: Eero Haveri

Kuva: Eero Haveri

Pioneerit uuteen komentoon

Kuva: Markus Markamo

Pohjan pioneeripataljoonan komentajan vaihtotilaisuutta vietettiin helmikuussa. Everstiluutnantti Tuomo Liukko (vas) luovutti tehtävät majuri Matti Rautiolle (keskellä).

Helmikuun valatilaisuudet kahdella paikkakunnalla

Helmikuussa valapäiviä vietettiin Joensuussa Joensuu Areenassa ja Kajaanissa. Joensuussa paikalla olivat Kainuun tykistörykmentin ja Kuopion huoltopataljoonan alokkaat muiden juhliessa päivää myöhemmin varuskunnassa.

Kuvat: Eero Haveri

Uudet kasvot

Tervehdys

Näin alkajaisiksi on todettava, että on lähdettävä, jotta voi palata. Nyt on aika palata. Kainuun prikaatissa olen palvellut kaiken kaikkiaan kahdeksan vuotta, joista kuusi Kainuun tykistörykmentissä.

Olen sitä mieltä, että asenne ratkaisee. Tämä tarkoittaa sitä, että monet asiat ovat kiinni siitä, miten suhtaudut niihin. Olen myös sitä mieltä, että asiat eivät juuri valittamalla parane. Uskon, että jokainen haluaa tehdä työnsä hyvin. Joskus tavoite saavutetaan rutiineilla, mutta toisinaan vasta kovalla työllä. Onnistuminen palkitsee ja työ tekijäänsä opettaa, innostaa. Väitän, että hyvä työ tekee hyvää. Asenne ratkaisee.

Pidän siitä, että minulle rykmentin komentajana kerrotaan asiat niin kuin ne todellisuudessa ovat, eikä niin kuin minun luullaan haluavan kuulla. Ongelmista ja vaikeistakin asioista pystytään puhumaan. Kasvokkain viesti menee minulle parhaiten perille ja huoneeni ovi on aina avoinna. Haluan aidosti kuulla, mikä meni toiminnassa pieleen ja missä onnistuttiin. Aina ei voi onnistua. Mutta pidän siitä, että virheistä voidaan oppia.

Vaikka olen ollut muutamia vuosia tykistöaselajin ulkopuolisissakin tehtävissä, otan rykmentin komentajan tehtävät vastaan luottavaisena, koska tiedän, että saan teiltä kaikilta asiantuntijoilta tarvittaessa tukea.

Lopuksi sanon, että on hienoa palata tähän kunniakkaaseen joukkoon. Kainuun tykistörykmentti on edelleen valmiina tukemaan.

everstiluutnantti Marko Leppänen, Kainuun tykistörykmentin komentaja 1.8.2018 lukien.

Uudet kasvot

Hyvät Hurtti-Ukon lukijat

Näin alkajaisiksi voin ylpeänä todeta, että aloittaessani maaliskuulla ensikertaa Kainuun prikaatissa, kyseessä oli mieluisa Pohjan pioneerin paluu urheilutermein kasvattajaseuraan.

Vaikka sotilastyö vie välillä etelän maalikylille, sydän on aina ollut Pohjoisessa. Olen "palijasjalakanen" oululainen ja asun perheineni Oulussa.

Pidän yhteistä perustehtäväämme, kouluttaa sotakelpoisia taistelijoita ja joukkoja Pohjoisen olosuhteisiin ja sen vaalimista tärkeimpänä vastineena meille asetetuille valmiusvaatimuksille. En koe valmius- ja koulutusorganisaatiota erillisinä, enemmänkin toisiaan täydentävinä.

Olen sitä mieltä, että sotilaan paras oppimisympäristö on ollut ja on edelleen maastossa tapahtuva koulutus. Myös perinteisen toistoharjoittelun, "äkseerauksen" menetelmät oikein toteutettuna ja uusilla oppimisympäristöillä terästettynä tulee jatkossakin olla jokaisen kouluttajan työkalupakissa.

Lopuksi toivotan kaikille Hurttiukon lukijoille lämmintä kesää 2018 - kentällä tavataan.

Pohjan pioneeripataljoonan komentaja (1.3.2018)
everstiluutnantti Matti Rautio

Järjestelmän osa

kapteeni Joonas Kauppinen, varapäällikkö

Tykistön aliupseerikurssin alussa tuoreille aliupseerioppilaille opetetaan tykistöjärjestelmän osat. Tuliyksikkö on hyödytön ilman maalitietoa, maalitieto on hyödytön jos se ei tavoita tuliyksikköä. Koko järjestelmää varjostaa hyödyttömyys, jos sen osat eivät toimi moitteettomasti.

Tämä perustavan laatuinen ajatus käynnistää aliupseerikurssin ensimmäisen jakson. Ajatuksessa on aimo annos vastuuta - yksilön vastuuta yhteisön tuloksesta.
Kurssi käynnistyy ja hyvin nopeasti ajatukset suurista linjoista vaihtuvat päivittäisen koulutuksen raadollisuuteen. Tykistön aliupseerikurssin neljällä linjalla koulutetaan eri koulutushaarojen tietoja ja taitoja.

Usein linjojen opetuksen sisältö on niin kaukana toisistaan, ettei niillä uskoisi olevan mitään tekemistä keskenään. Tuliasemalinjan oppilas siirtää käsin yli 3000 kiloa painavaa kenttähaupitsia ja huutaa ylikorostetusti, viestilinjan oppilas pohtii Maxwellin yleisteoriaa sähkömagneettisesta kentästä, kranaatinheitinlinjan oppilas luo emotionaalista suhdetta vastimeen ja tulenjohtolinjan oppilas ei enää ymmärrä aikataulukkoon laadittavan tulivalmistelun ja XL-sudokun eroa.

Joku saattaakin kysyä itseltään: Olenko edelleen tekemisissä sen saman "tykistöjärjestelmän" kanssa kuin tuo naapurituvan oppilas? Koulutushaarakohtaiset haasteet voitetaan tälläkin kurssilla ja oppilas löytää paikkansa osana järjestelmää. Rovajärvellä järjestettävissä ampumaharjoituksissa vaaditaan kaikkien koulutushaarojen täysmittainen panos, jotta maalialueella nähdään räjähtävän metallin, savun ja ukkosen jyrinän brutaali tanssi. Silloin oppilas voi kiittää itseään siitä, että juuri se hänen kaivamansa kannuskuoppa, kiristämänsä harus, pystyttämänsä kiinnityspisteseiväs tai mittaamansa tähystyssuunta mahdollisti tämän kaiken.

Tykistön aliupseerikurssi tuottaa vaikuttavia johtajia aselajiin. Tänä vuonna opiskelevilla on kunnia

Kuva: kapt Tuomas Karjalainen

opiskella aselajinsa juhlavuonna, sillä itsenäisen Suomen kenttätykistö täytti helmikuussa 100 vuotta. Tykistöjärjestelmän taustalla on siis jo kunnioitettavasti ikää ja kokemusta. Tykistön johtajasta kasvaa järjestelmän osan lisäksi pala kunniakasta historiaa.

Tykistön aliupseerikurssilla palveleminen hioo yksilökeskeisen maailman särmiä. Jokaisella osalla on oikeasti merkitystä ja tykistöjärjestelmä, jos jokin, on aidosti enemmän kuin osiensa summa. Tervetuloa joukkoon!

Kuva: Jaakko Koponen

Kuva: ylik Jaakko Koponen

Onnistuminen palkitsee

oppilas Valtteri Jäppinen

Peruskoulutuskauden jälkeen 2. tuliasemapatteriin siirryttäessä tuntui kuin P-kausi olisi alkanut uudelleen. Uusiin tupakavereihin ja uuden yksikön toimintatapoihin tutustuminen vei hetken, mutta aika nopeasti tavat tuli tutuiksi ja ryhmähenki kranaatinheitinlinjan kesken alkoi kehittyä.

Aluksi tutuiksi tuli enemmän oman tuvan linjalaiset, mutta koulutuksen myötä myös muihinkin linjalaisiin tuli hyvin tutustuttua ja ryhmä alkoi tiivistyä.

Uusia asioita tuli opittua ensin teoriassa ja sen jälkeen käytännön harjoittelussa. Opit eivät aina meinanneet mennä perille ja siitähän välillä sai kuulla niin kouluttajien kuin apukouluttajienkin suusta. Kova harjoittelu kuitenkin sai paljon kehitystä aikaan muun muassa kranaatinheittimen kanssa toimimisessa.

Teoriaopinnot, mitä kurssin alussa oli runsaasti, vaativat asioiden ymmärtämistä ja muistamista, varsinkin kun kokeita oli tiheään tahtiin ja niistä oli syytä päästä läpi, mikäli haluaa kurssia jatkaa. Teoriassa opitut asiat tulivatkin vasta käytännön harjoittelussa paremmin selväksi ja asiat alkoivat jäädä jo paremmin mieleen.

Kranaatinheitinlinjan oppilaista suurimmasta osasta koulutetaan heittimenjohtajia ja lisäksi linjalta valitaan oppilaita reserviupseerikouluun sekä muun muassa laskijoiksi. Valintojen jälkeen koulutus haarautuukin oikeastaan laskijoille laskijakoulutukseen ja muille tuliasemakoulutukseen.

Harjoituksissa ja välillä myös kasarmialueella harjoitellaan koko kranaatinheitinlinjan toimintaa yhdessä. Ripeä toiminta heittimellä ampumiseen vaatii jokaiselta osaamista niin heittimellä, kuin laskijana toimiessa. Toimintaa harjoitellaankin paljon, varsinkin leireillä ja tämä pistää välillä jaksamisen koetukselle. Onnistuminen, kehittyminen ja kouluttajien kehut kuitenkin palkitsee lopuksi.

Kuva: kapt Tuomas Karjalainen

Rento meno ja huumori niin oppilaiden kesken kuin apukouluttajien ja kouluttajienkin kanssa auttaa myös jaksamaan ja saa hymyn huulille.

Kranaatinheitinlinja

Tulenjohto - millimetrin tarkkuudella

oppilaat Joonas Savolainen ja Suvi Päivärinta

Tulenjohto tarkoittaa epäsuoran tulen johtamista tykistölle, kranaatinheittimistölle tai raketinheittimistölle. Johtamiseen kuuluvat maalin koordinaattien määrittäminen ja tulikomentojen lähettäminen. Tulenjohtajat liikkuvat esimerkiksi jääkäreiden mukana, ja yhdistävät tykistön ja jääkäriryhmät. Näin voidaankin sanoa, että tulenjohtajat ovat erikoiskoulutettuja jääkäreitä, jotka osallistuvat tarvittaessa taisteluun myös rynnäkkökivääreillä.

Suuri osa tulenjohtolinjan oppilaista koostuu jääkäripataljoonasta lähtöisin olevista, mutta myös muiden yksiköiden taistelijoista. Nopeus ja tarkkuus ovat asiat, joihin tulenjohto pyrkii. Näiden yhdistäminen vaatii järjestelmällisyyttä. Tarkat koordinaatit nopeassa ajassa ovat linjan tärkeimpiä pyrkimyksiä. Tulenjohtolinjan perusarvoja ovat piiru, sekunti ja metri.

Tulenjohdon opetustiloissa vietetyt tunnit ja tiedon harjaannuttaminen kokeisiin lukemalla loivat mielikuvan linjan vaatimasta tasosta. Tehtävät vaativat millimetrin tarkkuutta ja välitöntä nopeutta, eikä virheille ollut varaa. Pian ymmärsimme, miksi.

Kun pääsimme käytännön harjoitteisiin tulenjohtoradalle, kokonaiskuva alkoi muodostua. Mitä kaikkea epäsuoran tulen tilaaminen vaatii, ja kuinka paljon sen eteen olisi tehtävä töitä.

Jokainen oli valmis ottamaan monipuolista koulutusta vastaan. Opittavaa oli jäljellä paljon. Koulutus ei ollut niinkään fyysistä, mutta vaati ongelmanratkaisu- ja paineensietokykyä.

Kuva: kapt Tuomas Karjalainen

Meistä oli tulossa yksi osa tykistön tärkeää kulmakiveä. Tiivis ryhmässä työskentely lisäsi yhteishenkeä. Luottamuksen syntyminen muihin ryhmäläisiin oli välttämätöntä, koska jokaisen osaamisella oli oma paikkansa.

Tulenjohtoryhmän käytössä on useita tulenjohtoon kuuluvia varusteita, joista ryhmä pitää huolta harjoitusten ajan. Materiaalivastuu korostuu, koska laitteiden hinnat liikkuvat sadoista kymmeniintuhansiin euroihin. Jokainen laite on välttämätön tulenjohdon onnistumisen kannalta.

Luottamukseen liittyen, myös ryhmähenki syntyi nopeasti huolimatta siitä, että linjalle saapuneet henkilöt tulivat eri komppanioista ja pattereista. Linjakohtainen ylpeys alkoi yhdistää jokaista alkuperästään huolimatta.

2. tuliasemapatteri yksikkönä tarjosi kaikille hyvät lähtökohdat tulevaan koulutukseen. Ammattitaitoiset kouluttajat opastivat alusta asti niin, että suurimmalle osalle joukosta asiat selkenivät nopeasti. Eikä huumoriakaan matkasta ole puuttunut.

Tuliasemalinja - paksu rouva laulaa

oppilaat Joona Liikala ja Jonni Lassila

Saapuminen 2. tuliasemapatteriin vain muutamia viikkoja sitten oli etenkin meille muista yksiköistä saapuville taistelijoille pienimuotoinen kulttuurishokki. Uudet henkilöt ja toimintatavat olivat tietysti vain lisäystä siihen, että linjallemme tehtiin melko nopeasti selväksi tuliasemalinjan perinteet ja jopa hieman äärimmäiset käytännöt.

Niin maastossa kuin kasarmilla ollessa hommat tehtiin ensimmäisestä päivästä lähtien moninkertaisesti kovemmalla sykkeellä, kuin koko peruskoulutuskaudellamme. Verrattuna ensimmäiseen kahdeksaan viikkoon Kainuun prikaatilla tiukat aikamääreet ja sotilaalliset aikahypyt olivat uutta naapuriyksikön nuorille sotilaille.

Tähän mennessä aliupseerikurssin häkellyttävimpiä asioita ovat ehdottomasti olleet jatkuva informaation syöttäminen ja sen nopeasti vaadittu sisäistäminen. Oppitunnit luokassa ja harjoitukset tykkien parissa ovat kuitenkin mieluisia, sillä ilman näistä saatavaa oleellista tietoa emme pystyisi laittamaan paksua rouvaa laulamaan harjoituksissa turvallisesti ja oikein.

Sitähän tässä odotellaan sielu kirkkaana, itse tykillä ampumista. Koulutuksen ollessa välillä raskasta niin fyysisesti kuin henkisesti olemme kuitenkin varmoja, että valitsimme meille sopivimman koulutuksen, joka on käytännönläheinen ja täynnä toimintaa.

Aliupseerikurssimme on vasta nuori, joten paljon on vielä edessä johtajatehtäväradasta pitkiin Rovajärven harjoituksiin. Odotuksemme kurssilta ovat kuitenkin korkealla. Rankimmat kokemukset tulevat varmasti kasvattamaan joukon yhteishenkeä sekä hitsaamaan kaikki tuliasemalinjan oppilaat yhteen, sillä joukko on yhtä kuin heikoin lenkkinsä ja heikkoja tuliasemalinjalla ei ole.

Uskomme, että kasvamme seuraavan 13 viikon aikana huomattavasti ihmisinä, johtajina sekä tykkimiehinä. Joukon tiivistyessä entistä enemmän olemme vuorenvarmoja, että kesällä alikersantin tai kokelaan natsat iskettäessä rintaan joka ainoa TAS-linjan tämänhetkinen aliupseerioppilas on saanut prikaatin kovimpaan kastiin kuuluvan koulutuksen, täten kumoten täysin sanonnan "Tyhmä saa olla, muttei tykkimies".

Olemme etuoikeutettuja saadessamme näin vaativan aselajin koulutuksen osaavan ja motivoivan henkilökunnan sekä apukouluttajien ohjaamina.

Kuva: ylik Jaakko Koponen

Aikamääreet, Viestilinja!

oppilaat Oona Härkönen ja Arttu Kangas

Eräänä myrskyisenä maaliskuun perjantaiaamuna, jätimme hyvästit rakkaille kotiyksiköillemme, P-kauden tupien veljille ja siskoille ja otimme harppauksen tuntemattomaan, joka myös 2. tuliasemapatterina tunnetaan…

Selkä märkänä ennemmin pelon ja jännityksen hiestä kuin reppujen painosta varovaisesti astelimme läpi yksikön portaikon kohdaten samalla ankaria katseita jokaisella askeleella.

Kommunikaatio on taistelun tärkeimpiä elementtejä epäsuoran tulituen rinnalla. Näin ollen tykistörykmentin viestilinjalla on tärkeä tehtävä; tykeillä ei suinkaan räiskitä umpimähkään, vaan tulenkäytön on oltava tarkkaa ja tehokasta. Ilman viestivälineitä, -yhteyksiä ja -henkilöstöä komennot eivät saavuta tuliasemia. Siksipä aikamääreet korostuvat linjallamme. Linjajohtajan legendaarinen lause "Aikamääreet, Viestilinja!" kaikuu yhä kaikessa mitä teemme.

Suuria voitontunteita on yhdessä koettu, kun tavoiteajat on alitettu reilusti. Niin pitkään, kun saavutamme aikamääreet, ei tarvitse harjoitella enempää aloittamalla alustasaatesanoin: "Ei mitään, harjoitellaan". Tähän lauseeseen on hajonnut yksi jos toinenkin oppilas milloin Exel-maston kaatuessa, milloin lumilukon pettäessä.

Viestimiestoiminnan ohella olemme rämpineet yhdessä läpi yleisen johtajakoulutuksen, ampumaharjoitukset sekä liikuntakoulutukset.

Liikuntakoulutus on AU-kurssilla prikaatin normista poiketen muutakin, kuin salibandyä: mm. lenkkeilyn kaikki olomuodot kuten linjakouluttajan kävelylenkit sykkeellä 250, aamulenkit sekä iltapäivän juoksulenkit maratoonari-linjanjohtajan kannoilla. Perä jää aivan varmasti.

Kaikesta kerrotusta huolimatta linja ei ole pelkkää hajotusta, sykkimistä ja harjoittelua. Linjan johtaja, kouluttaja sekä apukouluttajat ovat mahdollistaneet huumorin kautta oppimisen, tukeneet kinkkisissä tilanteissa silti jämäkkää otetta menettämättä. Johtajamme ovat juuri sellaisia esikuvia, jollaisiksi mekin haluamme kasvaa.

Kirjoittamishetkellä odottelemme iloisina mutta myös haikeina viikonloppuvapaita ja viimeistä yhteistä harjoitustamme Vuosangan ampuma-alueella, jossa joukkomme hajoaa erikoisaliupseeri- ja reserviupseerikurssien alkaessa.

Joukko tulee menettämään taistelijoita, joilla jokaisella on tähän asti ollut oma paikkansa viestin perille saattamisessa.

Yhteishenki ei siltikään tule horjumaan vaan kohtaamme haasteet selätysten parikaapelikelan kanssa, jota rakennamme kohti auringonlaskua.

Kuva: ltn Teemu Vatanen

Tulenjohtue

Tykistön aliupseerikurssi

Jalkaväen johtajaksi 3. jääkärikomppaniassa

kapteeni Seppo Juntunen
yksikön varapäällikkö

Jalkaväen aliupseerikurssilla 3. jääkärikomppaniassa koulutetaan johtajia tiedustelu-, jääkäri- ja panssarintorjuntajoukkoihin. Aliupseerikurssin alussa oppilaille luotiin teoriapohja johtamiseen, jonka jälkeen jokainen sai omalla vuorollansa toimia eri johtajatehtävissä ja harjaantua johtamisessa.

Koulutukseen kuului myös oman linjan mukainen kalustokoulutus, joka loi oppilaille pohjan toimia koulutushaaran mukaisesti joko tiedustelu-, jääkäri- tai panssarintorjuntaryhmän osana. Koulutuksessa on ollut tavoitteena nousujohteisuus "kouluta - harjoita - vaadi" periaatteella. Tämä periaate tulee teidän tulevien johtajien muistaa, kun seisotte oman joukkonne edessä esimiehenä.

AUK 1:n aikana teille opetetut asiat saivat konkreettisen huipennuksen taistelu- ja ampumaharjoituksissa, jossa toteutettiin ryhmän taistelutekniikkaa ja toimintaa maastossa erilaisia tehtäviä täyttäen. Taistelukoulutuksen lisäksi aliupseerikurssilla on annettu runsaasti monipuolista fyysistä koulutusta. Fyysisellä koulutuksella on kehitetty oppilaiden toimintakykyä, jotta oppilaat tulevina johtajina pystyvät vastamaan taistelukentän asettamiin vaatimuksiin ja olemaan esimerkkinä omalle joukolle.

AUK2:n aikana kurssilla käytiin läpi teoriapohjaa kuinka ihmisiä johdetaan taistelussa sekä luotiin perusteet kouluttamisesta. Johtamisessa on edetty partion johtamisesta aina ryhmän johtamiseen osana joukkuetta kaikissa eri taistelulajeissa. Johtamisessa on korostettu, että hyvä johtaja johtaa myös omalla esimerkillään alaisiaan.

Kuva: Satu Hujanen

AUK2:n taisteluharjoitukset toteutettiin vaativissa keväisissä olosuhteissa, joissa johtajan rooli joukkonsa johtajana korostuu. Joukon on toteutettava käsketyt tehtävät olosuhteissa, missä johtajan on huolehdittava alaistensa toimintakyvystä, jotta ryhmä toimivat suorituskykyisesti ja kykenevät toteuttamaan sille annetut tehtävät.

Uudet johtajat!

Muistakaa, että johtajana oleminen on jatkuvaa kehittymistä omassa tehtävässänne. Huomaatte johtaessanne ja kouluttaessanne alaisianne, että oma ammattitaitonne kehittyy kokoajan mitä enemmän olette joukkonne edessä. Matkanne jalkaväkijohtajaksi on nyt puolessa välissä.

Toimiessanne siinä tehtävässä alaistenne kanssa, johon teidät on koulutettu kasvattaa teidät siihen vaativaan jalkaväen johtajan tehtävään, johon haasteeseen vastasitte, kun aloititte koulutuksenne jalkaväenaliupseerikurssilla. Lisäksi onnittelen teitä jalkaväen aliupseerikurssin suorittamisesta, kantakaa ylpeydellä omaa koulutushaaramerkkiänne ja arvomerkkejänne, sillä te olette niitä, jotka omalla toiminnallanne luotte seuraavan saapumiserän tuleville jalkaväkijohtajille kuvan, millainen on kyvykäs johtaja!

Lopuksi

Erityiskiitos yksikön henkilökunnalle, jonka ammattitaidolla on koulutettu tehtävänsä osaavia ja motivoituneita jalkaväen johtajia tuleviin tehtäviinsä!

”Laidat tukee, kärki syöksyy!!”

oppilas Mia Korhonen

Sivuilta kuuluvat ”Syöksyn!!” -huudot kertovat käskyn menneen perille ja ryhmä etenee hyökkäyksessä suunnitelman mukaisesti, telaketjun tavoin. Etenemme kohti rinnettä, loppumatka matalana ryömien. Rinteen takana aukealla odottaa vihollisen rynnäkköpanssarivaunu. Hetkinen, mitäs ryhmänjohtajan pitikään muistaa tässä tilanteessa?

Jääkärilinjalla tällaisista käytännön harjoituksista tulee onneksi niin tuttuja, että pian asiat alkavat sujua lähes rutiininomaisesti. Jokainen oppilas pääsee kokeilemaan johtamiskykyjään sekä kasarmilla että maastossa. Kasarmilla painottuvat johtamisessa tietyt roolit, kun taas maastossa toiset. Näitä yhdistelemällä saa parhaan kuvan paitsi ryhmänjohtajan velvollisuuksista myös itsestään johtajana.

Maastossa rämpiminen, syöksyminen, irtaantuminen, poterot sekä kipinä- ja vartiovuorot tulevat takuulla kaikille tutuiksi, sillä jääkärin tulee osata hyökkääminen ja puolustaminen kaikkineen sovelluksineen.

Tietysti, tulevina johtajina, kuuluu koulutukseen myös paljon oppitunteja johtamisen malleista, arvojohtamisesta ja siitä, kuinka kehittyä taistelijana ja johtajana. Ryhmänjohtajalla on varusmiesjohtajista eniten suoria alaisia. Joukkueenjohtajilla vastaavasti on suoria alaisia vain ryhmänjohtajat. Ryhmänjohtajan hommaa ei siis voi kutsua turhan helpoksi.

Kurssilla pohditaan muun muassa, miten ryhmähenkeä voi kohottaa ja ylläpitää myös taistelutilanteessa tai mitä kaikkea kuuluu ryhmänjohtajan vastuulle. Kun oppii itsestään johtajana, oppii itsestään myös ihmisenä!

Aselajina jääkärilinja saattaa vaikuttaa ensikatsauksella yksinkertaiselta. Hyökkää, puolusta, hyökkää, puolusta… Mutta näihin kahteen taistelun lajiin sisältyy koko kirjo erilaisia tehtäviä ja toimintamuotoja, esimerkiksi asutetun alueen vyöryttämistä, eli akettamista tai sulutteiden tekemistä väijytystä varten. Päästäänpä kurssilla käsittelemään erityyppisiä aseitakin konekivääreistä sirpalekäsikranaattiin. Ei siis kannata pelätä tylsistymistä!

Aliupseerikurssin tehtävänä on tuottaa kyvykkäitä ja ammattitaitoisia johtajia tuleville alokkaille ja sodan ajan joukoille. Tämä merkitsee ehdottomasti vastuun lisääntymistä, mutta myös P-kauteen verrattuna suurempaa vapautta, sillä ryhmänjohtajana pääsee itse suunnittelemaan ja toteuttamaan harjoituksia. Oma-aloitteisuudella, hyvällä asenteella ja reippaalla tekemisen meiningillä pärjää jo pitkälle!

Jääkäri- ja panssaritorjuntalinja

Tiedustelulinja 118 - Tie johtajaksi

oppilaat Pyry Hytönen ja Mikael Isoniemi

On kylmä ja hiljainen maaliskuun aamu. Neljä tiedusteluryhmää on jakautunut ympäri Kainuulaista metsikköä. Herään yllättäviin rynnäkkökiväärien laukauksiin ja "IRTI"-huutoihin.

Pomppaan makuupussista kylmästä täristen ylös. Väsymys ei paina, vaikka unta ei olekaan tullut kuin vajaa tunti. Ryntään rinkalleni ja puen kylmän ja kohmeisen lumipuvun ylleni. Pakkaan makuupussin, heitän rinkan selkääni ja säntään juoksuun kohti tulisuojaa.

Kun koko ryhmä on päässyt tulisuojaan ja leirin kalusto pakattu ahkioon, hikinen matka kohti kasarmia voi alkaa. Matka tuntuu siltä, ettei se loppuisi koskaan. Hyvällä ryhmähengellä saamme kuitenkin matkan päätökseen 3. jääkärikomppanian takapihalle.

Olo on helpottunut ja iloinen, siihen päättyi AUK:n ensimmäinen harjoitus.

AUK1 alkoi ensimmäinen päivä maaliskuuta, jolloin 36 motivoitunutta jääkäriä tuli 3. jääkärikomppanian rakennukseen odottavaisin mielin siitä, mitä tiedustelulinjan aliupseerikurssi tuo tullessaan. Porukka koostui 1., 2. ja 3. jääkärikomppanioissa peruskoulutuskauden palvelleista taistelijoista. Ensimmäiset päivät kuluivat taas tutustuessa joillekin uusiin tiloihin ja käytäntöihin sekä ihmisiin. Nopeasti saimme kuitenkin kiinni jutun juonesta ja tajusimme miten hyvä ryhmä oli kasassa.

AUK1 yllätti suurella määrällä teorian opiskelua sekä opittujen asioiden testaamisella lukuisilla kokeilla. Kokeet käsittelivät johtamista ja tiedustelijan perustaitoja sekä fyysistä toimintakykyä. Pääsimme myös toteuttamaan taitojamme harjoituksissa maastossa. Niissä pystyimme tekemään "oikeita" tiedustelija tehtäviä, pääasiassa partio- ja tähystystiedustelua.

Opit valmistivat meitä kaikkien odottamaan havukokeeseen, jossa testataan tiedustelijan käytännöntaitoja. Havukoe jäi varmasti kaikkien mieleen, niin hyvässä ja pahassa, sillä osalla koe päättyi ansaittuun koulutushaaramerkkiin, havuun. Loput kuitenkin pääsevät todistamaan olevansa havun arvoisia myöhemmin. Myös AUK1 lopussa seitsemän parasta lähtivät Haminaan reservinupseerikurssille kartuttamaan johtajan taitojaan. Heidän kanssa pääsemme jälleen tekemisiin tulevalla johtajakaudella.

AUK2 toi meille taas uusia haasteita. Uutta asiaa on tullut jo paljon, vaikka tätä kirjoittaessa on menossa vasta toinen viikko. AUK2 tulee olemaan huomattavasti enemmän käytännön harjoittelua, kuin luokassa istumista, joten se tulee olemaan huomattavasti fyysisesti rankempi.

Heti seuraavalla viikolla pääsemme suureen Kirves 118 -harjoitukseen ja metsäleirejä tulee olemaan myös enemmän. Teoriatunneilla pääsemme syventymään johtajakoulutukseen, jotta olemme valmiita ottamaan vastaan uudet alokkaan ensi heinäkuussa. AUK2:n tulee kruunaamaan kahden vuorokauden mittainen käytännönkoe, eli havukoe, jota odotamme jännittynein ja odottavaisin mielin.

Kuva: Satu Hujanen

TIEDAUK:ssa tulee saamaan unohtumattomia kokemuksia ja loistavaa koulutusta. Koulutus on ollut todella haastavaa sekä erittäin ammattitaitoista. Ryhmähenki, joka AUK:n aikana syntyy, on uskomaton. Sen avulla selviämme rankoista fyysisistä ja henkisistä koettelemuksista, joita AUK:n aikana tulee vastaan. Myös pimeässä metsässä vietetyt tähystysvuorot ja partiotiedustelureissut jäävät varmasti jokaisen mieleen ikiajoiksi. Jatkuva kiinni jäämisen pelko saa todella adrenaliinin virtaamaan.

"Tehtävä kirkkaana mielessä!"

Jalkaväen aliupseerikurssi

Tiedustelulinja

Huollon aliupseerikurssi tuottaa huollon ammattilaisia

alikersantit Immo Niskanen ja Miika Isoaho

Huollon aliupseerikurssia pyöritetään 1. erillisessä autokomppaniassa. P-kauden päätyttyä alkaa AUK1, jolloin tuoreet aliupseerioppilaat jaetaan kolmelle linjalle: lääkintä-, huoltopalvelu- ja kuljetuslinjalle.

AUK1 kestää seitsemän viikkoa ja koulutuksen pääpainona on jääkäriryhmän toiminta ja sen johtaminen. Kuljetuslinjalle AUK1 sisältää ryhmänjohtajaopintojen lisäksi myös kiitettävän määrän autokoulua. Tämä on ainoa ero linjojen välillä. Linjat pysyvät yhdessä kunnes koittaa AUK2. AUK1 lopulla myös 10 kyvykkäintä oppilasta suuntaa kohti Haminan Reserviupseerikoulua.

AUK2 alussa 1. erilliseen autokomppaniaan virtaa lisää oppilaita ympäri Suomea. Kurssin vahvuus kaksinkertaistuu. AUK1 harjoiteltiin jääkäriryhmän johtamista ja AUK2 keskittyykin pääasiallisesti oman huollon toimialaryhmän johtamiseen ja harjoituksiin. AUK2 sisältää jokaiselle linjalle valtavan määrän opittavaa, onhan aikaa vain yhdeksän viikkoa kouluttaa kaikki tarvittavat tiedot ja taidot.

16 viikon mittaiseen aliupseerikurssiin mahtuu todella paljon asiaa, mikä vaatii paljon oppilailta. Linjojen kouluttajat ovat kuitenkin rautaisia ammattilaisia, ja täten koulutus on kovaa, mutta myös opettavaa. Tiedot ja taidot kehittyvät varmasti jokaisella ja niitä tullaankin tarvitsemaan tulevalla johtajakaudella.

Huollon aliupseerikurssi

Käytännönläheinen lääkintä

lääkintäaliupseerioppilaat Maria Oja-Lipasti ja Taru Lumijärvi

AUK1:n jälkeen 1. erilliseen autokomppaniaan saapuu varusmiehiä Pohjois-Suomen varuskunnista suorittamaan lääkinnän AU-kurssia. Linja on niin fyysisesti kuin henkisestikin vaativa ja kovaa kuntoa vaaditaan esimerkiksi evakuointitehtävissä. Käytännönharjoittelun avulla opetellaan kenttälääkinnän perusteita sekä lääkintäryhmän johtamista.

Kurssin ensimmäinen viikko vietetään oppitunneilla opiskellen teoriaa tulevia harjoituksia varten. Aiheina ovat esimerkiksi verenvuotojen tyrehdytys, peruselintoimintojen tutkiminen sekä evakuointi taistelusta.

Harjoituksiin lähtiessä lääkinnän kalusto tulee tutuksi ja jokainen oppii tuntemaan ensihoitoaseman ja -paikan. Käytännönharjoittelun myötä tutustutaan esimerkiksi lääkintämiehen ja taistelupelastajan toimintaan, mistä oppilaat saavat tulevina johtajina valmiudet kouluttaa tulevia alaisiaan omiin tehtäviinsä.

Kurssilla järjestetään myös sissilääkintäkoulutusta, jossa he oppivat hyödyntämään luontoa muun muassa potilaskätköihin.

Lääkinnän AU-kurssi huipentuu lopussa järjestettävään pääsotaharjoitukseen, jossa oppilaat haastetaan käyttämään ja soveltamaan kurssilla opittuja asioita. Kurssi antaa pohjan Sote-alojen opintoihin sekä arvokkaita muistoja ja mahtavia kavereita.

Lääkintälinja

Huoltopalvelulinja huolehtii ja huoltaa

huoltopalvelualiupseerioppilaat Olli Ojalainen ja Saara Viiliäinen

Huoltopalvelulinjalla koulutetaan huollon moniosaajia. Huoltopalvelulinjan tehtäviin kuuluu muonituspalvelut, vesihuolto, kenttähygienia, materiaalihuolto ja -kirjanpito sekä kaatuneiden huolto. Huoltotoimien lisäksi huoltopalvelulinjan täytyy osata sotilaan perustaidot, kuten jääkäriryhmän toiminta.

AUK 1:n aikana syvensimme sotilaan perustaitoja ja harjoittelimme johtajana toimimista, kun taas AUK2 olemme perehtyneet huollon eri osa-alueisiin. AUK2:n alussa oli oppitunteja ruoan valmistamisesta maastossa ja jokainen huoltopalvelulinjalainen suoritti hygieniapassin.

Jo toisella viikolla siirsimme teorian käytäntöön Linjaharjoitus 2:n aikana ja lähdimme metsään harjoittelemaan muonitus- ja komentopaikan perustamista. Makuupussissa ei juuri ollut aikaa makoilla harjoituksen aikana, koska päivällä oli tiivistä koulutusta ja yöllä vartiovuorot pyörivät normaalisti. Valmistimme myös ruokaa kaikille maastossa oleville yksiköille.

Näkyvin osa työstämme on ruoan valmistus maasto-olosuhteissa. Nälkäinen sotilas ei marssi tai taistele pitkään. Keittäminen alkaa jo aikaisin aamulla ja patoja puhdistetaan vielä yömyöhään. Samalla suoritetaan mm. vartiovuoroja, kuten kaikki muutkin sotilaat.

Huoltopalvelulinja

Kuljetuslinjalla kulkee kovaa

kuljetusaliupseerioppilaat
Kim Karhunen ja Roope Pelander

Kuljetuslinja on yksi huollon aliupseerikurssin kolmesta linjavaihtoehdosta. Se on monellakin tapaa mielenkiintoinen ja hyödyllinen tapa suorittaa varusmiespalvelus, sieltä saa kokemusta niin johtamiseen kuin kuljettajan toimintaan. Lisäksi oppilaat saavat BEC1EC ajo-oikeuden sekä ammattipätevyyden siviiliin.

Kuljetusaliupseereilla on valtava vastuu omassa perusyksikössään, sillä ajoneuvot ovat raskaita ja osaamaton kuljettaja voi saada pahaa jälkeä aikaan. Opittavaa asiaa on paljon, eikä virheisiin ole varaa.

Peruskoulutuskauden jälkeen alkaa aliupseerikurssi, jolloin poiketen muista linjoista, kuljetuslinja keskittyy ryhmänjohtajaopintojen ohella myös korttikoulutukseen. AUK1, joka kestää seitsemän viikkoa, onkin suurimmaksi osaksi autokoulun teoria- ja ajo-opetusta.

Lisäksi iltaisin harjoitellaan ryhmänjohtajan toimintaa ja muita johtajakoulutukseen kuuluvia koulutuksia, tästä syystä vapaa-aika on vähäistä. Osa kuljetuslinjan oppilaista kerkeää ja saa suoritettua ajokortin jo AUK1 aikana.

AUK2 alkaessa teoriatunnit ovat suurimmaksi osaksi käyty ja loputkin oppilaat alkavat saada ajokortteja tasaiseen tahtiin, mutta joitain ammattipätevyystunteja tulee vielä olemaan. Pääpaino siirtyy aselajikoulutuksiin, jotka kuljetuslinjalla ovat ajoneuvojen kanssa toimimiseen liittyviä erinäisiä koulutuksia, kuten kuorman sitomista, kylmäkäynnistystä, ajoneuvon hinaamista ja siihen liittyviä toimenpiteitä.

Ajoharjoittelua on autokoulun lisäksi myös rastikoulutuksina ja silloin perehdytään enemmän Puolustusvoimissa tapahtuvaan ajamiseen, kuten esimerkiksi moottorimarsseihin ja maastossa ajamiseen maastokuorma-autoilla. Lisäksi kurssin aikana on linjaharjoituksia maastossa, joissa päästään erityisolosuhteisiin harjoittelemaan erilaisia maastoharjoitteita, kuten ajoneuvon pelastamista, toimintaa erilaisissa hälytystilanteissa ja erittäin haasteellisissa olosuhteissa ajamista.

Opittavia asioita tulee paljon ja siksi onkin tärkeää, että oppilaat ovat täysillä mukana. Kurssi huipentuu välisotaan Lapissa, jossa kurssin aikana opittuja taitoja koetellaan. Siellä ei sovi enää olla sormi suussa, vaan osaamista pitää löytyä ja toiminnan oltava sujuvaa. Kuljetuslinjalla kokemattomatkin

oppivat varmasti, jos on vain halua ja kiinnostusta löytyy. Asiat opetetaan perinpohjaisesti ja harjoittelua riittää. Kalustoa on laidasta laitaan, uusista maantiekuorma-autoista vanhoihin maastokuorma-autoihin.

Kokonaisuutena kuljetuslinja on linja, jolla on monipuolista tekemistä ja koulutuksesta on suuri hyöty tulevaisuuteen ja onkin erinomainen vaihtoehto käydä varusmiespalvelus.

Kuljetuslinja

Esikunta- ja viestikomppanian päällikkönä

kapteeni Eero Leinonen

Minulla on ollut kunnia toimia esikunta- ja viestikomppanian päällikkönä harjoituksissa jo kaksi saapumiserää. Välissä toiminta on haastavaa ja aiheuttanut tarvetta kiroilla voimakkaasti. Pari syvää huokausta, leuka rintaan ja sota jatkuu.

Tavoitteeseen on päästävä vaikka tie sinne on kuoppainen. Koska rauhan ajan yksikkömme vastuulla on viestin aliupseerikurssi, jaan eteenpäin nykyisille ja tuleville johtajille muutaman havainnon.

Komppaniamme johtaminen on hyvin haastavaa. Laaja toimintaalue edellyttää päteviä ja omaaloitteisia johtajia kaikilla tasoilla. Joukkueiden on kyettävä toimimaan itsenäisesti ilman jatkuvaa ohjausta. Usein joukkueen johtaja näkee päällikkönsä vain operaation alussa ja lopussa.

Tämänlainen organisaatio edellyttää jatkuvia tarkastuskierroksia, toimivia perustaistelumenetelmiä ja luottamusta alaisen kykyyn ratkaista ongelmia. Kaikkien johtajien on kyettävä toimimaan ilman keskitettyä johtoa tehtävätaktiikan hengessä.

Komppanian kouluttaminen on paperilla yksinkertaista. Päällikkö kouluttaa joukkueidenjohtajia. He puolestaan kouluttavat ryhmänjohtajia ja ryhmänjohtajat kouluttavat miehistönsä. Kaikilla tasoilla on johtajien noudatettava yksikertaista sääntöä: Kouluta – Harjoituta – Vaadi.

En voi korostaa tarpeeksi vaatimista. Vaatimisen kulttuuri on osa johtamistoimintaa. Kurittomuus ja välinpitämättömyys maksetaan sodassa verellä. Muistakaa: laiminlyönnit ja laiskuus tappavat myös rauhan aikana.

Johtamaan oppii vain johtamalla – vastuuta ei pidä pelätä

Väsynyt sotilas tarkkailee johtajassaan ensisijaisesti hänen tekojaan, ei sanojaan. Esimerkillä johtaminen on sotilasjohtajan tärkeimpiä johtamistapoja. On uskallettava tarvittaessa liata kätensä ja osoittaa olevansa itse sitoutunut tavoitteen saavuttamiseen.

Viestiaseman, komentopaikan tai huoltopisteen perustaminen edellyttää kaikkien panosta. Vaikeimmissa paikoissa on oltava aktiivisesti esillä ja johdettava toimintaa. Kukaan ei ole sotilasjohtaja syntyessään, vaan on uskallettava haastaa itsensä ja ottaa johtamisen tuoma vastuu harteilleen.

Epäonnistua saa, kunhan ei tee samaa virhettä toista kertaa. Jos et osaa, pyydä apua. Ei ole häpeä kysyä koulutusta asiaan. Suurempi häpeä on tunnustaa oma haluttomuutensa kehittyä sotilaana.

Tukekaa toisianne ja muistakaa, ettei kukaan pärjää yksin. Ilman pätevää varapäällikköä, viestiupseeria ja vääpeliä ei tämän komppanian johtamisesta tulisi minulla yhtään mitään.

Hallintalinja

oppilas Mikko Poikkimäki

Hallintajoukkueen tehtävä kiteytetään lyhyesti seuraavalla lauseella: "Hallintajoukkueen tehtävänä on suunnitella, valvoa ja johtaa taisteluosaston runkoverkon muutokset."

Tämä toteutetaan käyttäen johtamisjärjestelmän sovelluksia. Sovelluksien avulla saadaan reaaliaikainen tilannekuva taistelutilanteesta. Hallintajoukkueen "valvovan silmän", eli kahden hallintaryhmän lisäksi joukkueessa on suunnitteluryhmä. Suunnitteluryhmä suunnittelee verkkoon liitettävien asemien sijainnit ja niiden välille luotavat yhteydet.

Hallintajoukkueessa toimiminen vaatii laajojen kokonaisuuksien hallintakykyä ja nopeaa omaksumiskykyä. Tapahtumat verkossa voivat olla äkillisiä ja odottamattomia, sekä verkko voi olla hyvinkin laaja. Tämän lisäksi tietotekninen osaaminen helpottaa tekemistä huomattavasti, sillä runkoverkon ylläpito ja hallinta toteutetaan pääsääntöisesti Linux-pohjaisen päätelaitteen kautta.

Tietotekninen osaaminen voidaan katsoa eduksi viestiaselajissa linjavalinnasta riippumatta, sillä käytössä on IP-pohjainen järjestelmä. Aiempi kokemus IP-verkoista ja ylipäätänsä tietotekniikasta on helpottanut ainakin omalla kohdallani asioiden oppimista ja omaksumista.

Hallinta käytännössä

Mitä hallintajoukkue sitten käytännössä tekee? Päätehtävänä on toimia viestipäivystäjänä, tarkkaillen verkon kuvaa päätelaitteelta, reagoiden muutoksiin tilanteen vaatimalla tavalla. On myös pidettävä huolta käskettyjen yhteyksien rakentumisesta ajallaan, vaaditut laatukriteerit täyttäen.

Työ sisältää hyvin paljon puheluita kyseisen IP-verkon kautta ja yhteydenottoja sähköpostitse tai muita sanomapalveluita käyttäen. Lisäksi tehtäviin kuuluu kaluston koestamisen johtaminen ja muiden joukkojen tukeminen teknisissä asioissa.

Oma tieni hallintaan

Varusmiespalvelukseni alussa olin tehnyt päätöksen, että tahdon viestiasemalinjalle, oman tupani esimiehen puhuttua minut ympäri. Kuitenkin viikkojen kuluessa ja tiedon muista linjoista karttuessa, hyvin tietotekniikkapainotteinen hallintalinja alkoi houkutella entistä enemmän ja siviilielämässä datanomin koulutuksen saaneena ajattelin, että tämä olisi täydellinen tapa suorittaa varusmiespalvelus.

Ilmoitin halukkuuteni linjalle jo ennen aliupseerikurssin alkua ja niinpä vakuutettuani valintakokeessa ja -haastattelussa hallintalinjan kouluttajat minut valittiin hallintajoukkueeseen. Odotan mielenkiinnolla muiden hallintalinjalle valittujen kanssa syventämään osaamistamme käytännössä.

Komentopaikkalinja

oppilas Markus Erkkilä

Komentopaikkalinjalla koulutetaan taistelijat perustamaan, suojaamaan ja ylläpitämään komentopaikkoja. Komentopaikat koostuvat taistelunjohtokeskuksista, taktisesta komentopaikasta sekä useista suoja-asemista ja naamioiduista ajoneuvoista.

Tehtävää siis riittää, sillä komentopaikka ei ole mikään paikallaan pysyvä kommuuni. Sen täytyy pysyä jatkuvassa liikkeessä riippuen vihollistilanteesta. Ja varmasti ymmärtänet, että siirtojen täytyy olla nopeita, sillä yhden komentopaikan alaisuuteen kuuluu useita satoja henkiä ja jos viestiyhteyksiä ei uudella paikalla saada nopeasti kuntoon jää tulikomennot antamatta ja joukot ovat omillaan.

Miten koko homma siis käytännössä toimii? Ensimmäisenä komentopaikkajoukkueen johtaja lähtee tiedustelu- ja valmisteluosaston kanssa uudelle alueelle tiedustelemaan vihollistilannetta, suunnittelemaan puolustusta ja lisäksi ensimmäisenä perustetaan paikalle kulunvalvontapaikka. Perässä tulee kaikki muu ajoneuvoilla.

Perillä suoritetaan pikapuolustukseen ryhmittyminen pikainen ajoneuvojen naamioiminen ja perustetaan komentopaikat mahdollisimman nopeasti johtamiskuntoisiksi, jonka jälkeen ne rakennetaan loppuun asti tiukoilla aikamääreillä.

Edellä mainittujen jälkeen ryhmittäydytään kunnolla puolustukseen ryhmänjohtajien johdolla joukkueenjohtajan käskyn mukaisesti. Viimeisenä perustetaan joukkueen johtamispaikka ja suoja-asemat.

Mitä tämä kaikki nyt käytännössä tarkoittaa? Telttoja. Isoja, pieniä, vihreitä, ja kaikenlaisia telttarakennelmia tela-ajoneuvojen perässä tai yksinäisinä vuorina tässä laajassa komentopaikkalaaksossa. Telttoja pystytellään valtavalla sykkeellä eikä niiden loppumisesta näy tietoakaan, koska pitää tehdä niin monta asiaa yhtäaikaisesti, niin pystyttäjiä ei yhdelle rakennelmalle ole montaa.

Viestiryhmä rakentaa samaan aikaan viestiyhteyksiä alueelle. Lopulta omien suoja-asemien pystyttäminen on työlästä, koska siellä tulla paljon aikaa viettämään. Tästä syystä komentopaikkalinjan sotilaat pystyttävät kolmen ryhmäteltan sijaan vaikkapa kaksi. Se lisää yhteishenkeä, mutta myös säästää energiaa tukikohtapalvelusta varten.

Omalla linjaharjoituksellamme useiden taistelijoiden uniaika vuorokaudessa ei ollut edes tuntia ja kauttaaltaan alle kaksi. Vartiotehtäviä on paljon, sillä suojaammehan yhtä kriittisimmistä kohteista, eli komentopaikkaa.

Sissiradistilinja

oppilas Juhani Strid

Sissiradistilinja on viestin aliupseerikurssin linja, jonka tavoitteena on kouluttaa tiedustelupartion radisteja. Koulutus alkaa jo peruskoulutuskauden lopulla ja valinnat tehdään pääpainotteisesti haastattelujen, kuntoindeksin, rytmitestin ja sopivuuden perusteella.

Koulutus on vaativa, joten on tärkeää, että koulutettavilla on hyvät valmiudet jo siviilielämästä. Valintaperusteissa eduksi katsotaan hyvä rytmitaju, aikaisempi metsässä liikkumisen kokemus ja motivoituneisuutta.

Koulutus on vuoden pituinen ja samalla suoritetaan aliupseerikurssi. Puolen vuoden jälkeen aliupseerikurssin loputtua tapahtuu siirto Onttolaan, jossa harjoitellaan pääasiassa tiedustelupartiossa toimimista. Muutama radisti jää Kajaaniin apukouluttajiksi seuraavalle radistierälle.

Koulutus itsessään käy laajasti läpi eri radioita ja niiden kanssa toimimista. Koko vuoden mittaisen koulutuksen ajan harjoitellaan erityisesti sähkötystä ja tavoitteena on sen hallitseminen vuoden jälkeen. Sähkötysharjoittelu tapahtuu usein vapaa-ajalla ja tavoitteet ovat tiukat. Jos sähkötys ei jostain syystä onnistukaan ja tavoitteisiin ei päästä, vietetään viikonloppu sitä harjoitellen. Hyvin sujuneesta sähkötysharjoittelusta kuitenkin palkitaan kuntoisuuslomilla, joita on tarjolla hyvin paljon eri kokeiden suorittamisesta.

Opetettavaa asiaa tulee paljon ja alusta lähtien vastaanotettua tietoa täytyykin soveltaa ja suhteuttaa olosuhteisiin. Metsässä rämpimisestä ei myöskään tule pulaa, sillä radiokoulutuksen ohessa tavoitteena on tietenkin kouluttaa tiedustelijoita, jotka osaavat toimia itsenäisesti metsässä pitkiäkin aikoja.

Vähäuniset taivasalla nukutut yöt, pitkät matkat ja painava rinkka tekevät koulutuksesta haastavan ja monipuolisen, mutta lähes aina ne rankimmat harjoitukset ovat myös niitä parhaita. Pieni ryhmäkoko luo hyvän siteen koko ryhmälle ja yhteishenki tekee koulutuksen haasteista paljon mieluisempia. Vaikka koulutus vaatiikin äärimmäistä päättelykykyä, on kaikista harjoituksista jäänyt hyvä maku suuhun.

Päällimmäisenä harjoituksista mieleeni jäi Kirves 18. Harjoituksessa radistit lähtivät vanhemman saapumiserän kanssa seuraamaan miten tiedustelupartiot toimivat ja miten kaikkien partiossa toimivien eri koulutus ja kokemus käytetään hyväksi tehtävissä.

Radistin tehtävä onkin hyvin tärkeä. Jos tiedustelutietoja ei saada eteenpäin, ei tietoja pystytä hyödyntämään. Tällöin tiedustelu on ollut turhaa.

Sissiradistilinja

Viestiasemalinjalla

oppilas Meri Piipponen

Aliupseerikurssille lähtö on suurehko muutos itse kullekin varusmiehelle ja -naiselle. Tai ainakin heille, jotka joutuvat vaihtamaan komppaniaa; pitää sopeutua uusiin tupakavereihin, kouluttajiin ja aivan erilaisiin sääntöihin ja tapoihin. Jokaisen täytyy myös miettiä, millaiseksi haluaa itse tulla johtajana.

Hyvä ryhmähenki on tärkeä osa johtajakoulutusta ja vaikkei se alussa olisikaan paras mahdollinen, tulee se aivan varmasti parantumaan yhteisten kokemusten myötä. Yksi tällaisista kokemuksista ainakin meidän osaltamme oli niin kutsuttu kelojen yö, jossa rakensimme parikaapeliyhteyttä läpi metsien.

Hyvä ryhmähenki on erittäin tärkeää, erityisesti viestiasemalinjalla. Jos ryhmä ei tule toimeen keskenään tai ryhmähenki on muuten huono, tavoitteisiin ei tulla pääsemään. Aikaa ei voida haaskata turhaan. Ajan haaskaaminen johtaa tehtävän epäonnistumiseen, koska viestiyhteyksiä ei saada muodostettua ja kaikki toiminta hidastuu merkittävästi.

Hyvän ryhmähengen luomisessa auttaa hyvä johtaja. Ryhmänjohtajan tulee olla ammattitaitoinen ja hänen on osattava ottaa huomioon alaisensa. Johtajalla on oltava myös selkeät tavoitteet ja uskoa itseensä johtajana. Tämä lisää myös alaisten motivaatiota. Aliupseerikurssin tavoitteena on tehdä meistä luotettavia ja uskottavia johtajia.

Viesti kulkee

Viestin aliupseerikurssilla ja sen viestiasemalinjalla meistä koulutetaan ryhmänjohtajia ja tämän jälkeen toimimme johtajina viestiasemaryhmille. Näiden ryhmien tehtävänä on perustaa, suojata ja ylläpitää taisteluosaston runkoverkkoa.

Omat kokemukseni viestiasemalinjalta ovat vielä pääosin teoriapainotteisia, mutta olemme toki päässeet harjoittelemaan käytännössäkin. Huhtikuun alussa meillä oli linjaharjoitus, jossa tehtävänämme oli harjoitella viestiaseman perustamista ja puolustamista. Käytännössä esimerkiksi. Exelmaston pystyttämistä emme siis olleet tätä ennen harjoitelleet, joten hankaluuksiakin alussa riitti ja vain yksi ryhmä ehti nostaa maston täyteen korkeuteen.

Onneksi meillä on kuitenkin vielä paljon harjoituksia edessä ja saammekin varmasti näiden tulevien harjoituksien aikana runsaasti lisää käytännön kokemusta.

Uudet alokkaat saapuvat heinäkuun alussa ja tällöin taitomme johtajina pääsevätkin koetukselle. Sitä ennen kuitenkin luvassa on useita hienoja kokemuksia, kuten aselajitutkinto- ja marssi, sekä Pohjoinen 18 -harjoitus. Näitä kokemuksia jäämmekin nyt odottamaan ja katsotaan vielä mitä muuta tulevaisuus tuo meille tullessaan.

Viestialiupseerikurssi

Vaikeuksien kautta voittoon

kapteeni Jari Pirttimaa
kurssinjohtaja

Pioneeripataljoonan aliupseerikurssi 118 alkoi maaliskuun alussa. Ensimmäisellä viikolla harjoiteltiin perusteita jääkäreiden puolustus- ja hyökkäystaistelusta, opittuja taitoja testattiin ja sovellettiin seuraavan viikon ampumaharjoituksessa.

Oppilaille opetettiin perusteet pioneerien perustehtävistä, raivaamisesta suluttamisesta ja räjäyttämisestä. Ryhmänjohtajan ja kokelaan pitää osata myös kaikki ryhmälle kuuluvat miehistötason tehtävät, jotta voi johtaa omaa joukkuettaan/ryhmäänsä ja kouluttaa omia alaisiaan.

Kurssin ensimmäisen jakson lopulla oppilaiden taitoja ja ominaisuuksia testattiin johtajatehtäväradalla.

Kurssin toinen jakso, joka on suunnattu nimenomaan ryhmänjohtajan tehtävään koulutettaville, sisälsi paljon käytännön harjoittelua. Oppilaat harjoittelivat kouluttamaan toisilleen AUK:n ensimmäisellä jaksolla opetettuja pioneerien taitoja ja taisteluvälineiden käsittelyä. Lisäksi käytiin ampuma harjoituksissa ja oltiin muutamassa harjoituksessa harjoittelemassa myös hyökkäystä ja puolustamistakin.

Oppilaat pääsivät myös kukin vuorollaan toimimaan ryhmänjohtajana. Omien kurssikavereiden johtaminen ja kouluttaminen oli osalle alkuun haasteellista, ryhmänjohtajan saappaisiin oli haastavaa astua omien kurssikavereiden edessä. Tässä kohdassa välillä ote osalla vähän lipsuikin, mutta palattiin jälleen maanpinnalle kun pidettiin niitä isällisiä puhutteluja.

Viimeistään nyt kurssin päättyessä oppilaat ovat oppineet ymmärtämään miksi jokaista tulevaa alaista arvostaa ja kunnioittaa. Kaikilla on tärkeä tehtävä ryhmässä. Ryhmänjohtajan pitää havaita alaistensa heikkoudet ja vahvuudet ja osata käyttää niitä hyväkseen suunnitellessaan ryhmälle käskettyjen tehtävien toteuttamista. Jokainen pioneeri on ryhmälle tärkeä, kaikkia tarvitaan.

Kokonaisuudessaan kurssi on ollut fyysisesti suurimmalle osalle oppilaista haasteellinen ja monen kunto onkin kurssin aikana kehittynyt kohisten. Tämän todistaa kakkosjakson puolessa välissä pidetty Cooperin testi jossa 19 oppilasta nosti tulostaan verrattuna alokasaikaansa. Kurssin fyysisestä ja henkisestä rasittavuudesta kertoo sekin, että yhdeksän oppilasta joutui keskeyttämään kurssin.

Koulutus ei vaan ole vielä ohi kun aliupseerikurssi päättyy. Oppilaasta tulee alikersantti tai kokelas ja johtajakaudella Teille kaikille tulee alaiset. Nyt alkaa se käytännön harjoittelu joka tuo omat mausteensa Teidän koulutukseen.

Muistakaa johtajina olla aina velvollisuuksissa ensimmäisenä ja huollossa viimeisenä. Alaisten luottamus ansaistaan sitä ei vain saada rinnassa olevien merkkien kautta.

Iske-Hakku

oppilas Roope Raparanta

Perjantaina 2.3.2018 se päivä koitti. Järjestyimme pioneerialiupseerikurssin ensimmäiselle oppitunnille. Tulevat aliupseerioppilaat kuuntelivat jännittyneinä kurssinjohtajan aloituspuhetta. Katsoimme oppitunnilla kurssin läpiviennin ja saimme listan ensimmäisistä oppilasjohtajista. Kaikki etsivät oman nimensä kohdalta pelonsekaisin tuntein tulevaa johtamistehtävää. Yhtäkkiä oppitunti oli ohi, kurssi oli alkanut ja oppilasjohtajat aloittivat toimintansa

Ensimmäiset viikot kuluivat vertaisjohtamisen totutteluun, sekä teoriapainotteiseen opiskeluun. Tutustuimme pioneereille ominaisiin työvälineisiin, kuten erilaisiin miinoihin, räjähteisiin sekä raivauskalustoon ja ensimmäisiin ryhmänjohtajan käskyihin.

Teoriapainotteisten ensimmäisten viikkojen jälkeen kurssin kulku muuttui täysin. Oppitunnilla istuminen vaihtui jokapäiväiseen käytännön harjoitteluun maastossa. Aloitimme ennestään tutuista aiheista, kuten nopeaan puolustukseen ryhmittymisestä, sekä ryhmän hyökkäyksestä, ja puolustuksesta, mutta tällä kertaa keskityimme ryhmänjohtajan toimenpiteisiin näissä tilanteissa. Kun näiden johtaminen oli tullut tutuksi, siirryimmekin jo uusiin aiheisiin, jotka kuuluvat pioneeriryhmänjohtajan perustehtäviin. Pääasiassa keskityimme suluttamiseen, sekä raivaamiseen.

Talviolosuhteet loivat meille oppilaille omat haasteensa tehtävien suorittamisessa. Monesti maastoon mennessä lunta oli vyötäröön asti, mutta urakat suoritettiin aina loppuun saakka, olivat olosuhteet minkälaiset tahansa.

Kurssiveljien luottamus toisiinsa, sekä toistemme tukeminen ja motivoiminen auttoivat ja auttavat tänäkin päivänä meitä selviämään vaikeimmistakin haasteista. Pioneerien yhteishenki on ollut vahvempi, kuin mikään este, joka on sattunut eteemme.

Sääolosuhteiden lisäämä rasitus harjoitusten fyysiseen puoleen on testannut oppilaiden, mutta myös kurssin kouluttajien toiminnan nopeaa suunnittelua sekä soveltamiskykyä.

Kaikki tämä on kehittänyt meitä, ei ainoastaan johtajina, vaan myös ihmisinä tulevaa johtajakautta ja muutaman aamun takana häämöttävää siviilielämää varten.

Kuva: Antoine Michel

Pioneerialiupseerikurssin johtajat

Pioneerialiupseerikurssi

Alokas, huomio!

Hae heti palveluksen alkuvaiheessa valmiusyksikköön - maavoimien monipuolisimpaan koulutukseen!

- Saat mahdollisuuden entistä monipuolisempaan koulutukseen ja haastavampiin tehtäviin varusmiesaikanasi.
- Saat kyvyn toimia vaativissa taistelutehtävissä uusimalla kalustolla ja varustuksella.
- Saat perustietoja ja -taitoja useasta eri aselajeista.
- Koulutus katsotaan eduksi hakeuduttaessa maavoimien kriisinhallintatehtäviin.
- Pääset osallistumaan monipuolisesti taistelu- ja viranomaisharjoituksiin sekä kansainvälisiin harjoituksiin kotimaassa tai ulkomailla tilanteen mukaan.
- Palvelusaika 347 vrk

Maavoimien palkatusta henkilöstöstä ja varusmiehistä muodostetuilla valmiusyksiköillä parannetaan valmiutta vastata nopeisiin turvallisuusympäristössä tapahtuviin muutoksiin kotimaassa. Valmiusyksiköt ovat osa niitä Maavoimien joukkoja, jotka ovat tarpeen mukaan nopeasti käytettävissä.

kuvat: Olli Peräaho ja Antoine Michel

Tapahtumakalenteri loppuvuodelle

Heinäkuu
9.7. Alokkaat palvelukseen
14.-15.7. Läheistenpäivät varuskunnassa
21.7. Marskin jotos, Iisalmi
23.-26.7. SOTUL-haulikkokilpailut, Kajaani
24.7. Viisaasti vesillä -tapahtuma varusmiehille

Elokuu
9.8. Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue ja taistelunäytös, Joensuu
17.8. Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue ja taistelunäytös, Oulu
18.8. Sotilasvala ja -vakuutus, Vimpelinlaakso, Kajaani
18.8. Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue, Kajaani

Syyskuu
31.8.-2.9. 14. Divisioonan nuoriso- ja perinnepäivät, Kuhmo
10.-14.9. Joensuu 18 -paikallispuolustusharjoitus
21.-23.9. Sotilaskotiliiton valtakunnallinen tapahtuma, varuskunta
23.9. Kainuun maakunnallinen maanpuolustusjuhla, Kajaani

Joulukuu
4.-6.12. Arctic Shield 18 -harjoitus, Rovajärvi
6.12. Itsenäisyyspäivä
20.12. Kotiutuspäivä
24.12. Jouluaaton kunniavartiot

Seuraa meitä #kaipr sosiaalisen median kanavilla:
twitter @KainuunPR, Facebook.com/KainuunPR

Kotiväki huomio!

Elokuun valaviikonloppuna Kajaanissa järjestetään Linnanvirta-kaupunkifestivaali Kajaanin tunnetuimman maamerkin, rauniolinnan tuntumassa. Luvassa on kulttuuria ja Food Festivalia. Linnanvirta juhlii kahden satavuotiaan seurassa: Puolustusvoimien ja Kainuun Sanomien, jotka molemmat esittäyttäytyvät Raatihuoneentorilla.

Mikset viettäisi aikaa Kajaanissa vähän pidempään viikonvaihteen aikana!Lisätietoa: luontoon.fi/linnanvirta

Aliupseerikurssien parhaat alikersantit on palkittu!

Maanpuolustussäätiön kannatusyhdistyksen stipendillä kurssien parhaat

- Jalkaväen aliupseerikurssi: Hytönen Pyry Aapo Kasperi, Tiedustelulinja
- Tykistön aliupseerikurssi: Heiskanen Miikka Markus, Tuliasemalinja
- Viestialiupseerikurssi: Valjakka Sami Johannes, Radistilinja
- Pioneerialiupseerikurssi: Haukijärvi Joona Santeri, Pioneerilinja
- Huollon aliupseerikurssi: Kiviranta Ari Tapani

Kainuun prikaatin Killan kirjapalkinnolla palkitut linjojen parhaat

- Jääkärilinja: Mehtälä Henrik Antti Leonard
- MUAS-linja: Ratilainen Onni Aapeli
- Hallintalinja: Blom Ville Aleksanteri
- Komentopaikkalinja: Salo Emma Tuulia Katariina
- Viestiasemalinja: Vähäsaari Jussi Mikael
- Huoltopalvelulinja: Kukko Aleksi Joonatan
- Kuljetuslinja: Hiltunen Jussi Petteri

Kainuun tykistö- ja heittimistökillan stipendillä palkitut tykistön linjojen parhaat

- Viestilinja: Räisänen Juho Samuel
- Tulenjohtolinja: Huhtala Aleksi Ernesti
- Kranaatinheitinlinja: Toivanen Jani Eero Kristian
- Rivi-AUK/Valmiusyksikkölinja: Tervonen Harri Matias

Viestisäätiön stipendillä palkitut

- Viik Katharina
- Partanen Aki-Petteri Juhani

QA82

Tapaa meidät Puolustusvoimat 100 vuotta -merkeissä kesällä!

Olemme mukana seuraavissa avoimissa yleisötapahtumissa:

21.7. Pioneeriaselaji esillä Iisalmessa Pioneeri- ja suojelujotokseen liittyen
9.8. Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue Joensuussa, mukana taistelunäytös
17.8. Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue Oulussa, mukana taistelunäytös
18.8. Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue Kajaanissa

Lisätietoa Puolustusvoimien merkkivuoden tapahtumista:
puolustusvoimat.fi/100

100 **Puolustusvoimat**
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces